

የፍርድ መንፈስ

ተርጓሚዎች፡- ኔዲዮን ኃይሉ
ይድነቃቸው ወርቁ

ራዕይ አሳታሚ
ፖ.ሳ.ቁ 2332
አ.አ

ይህ “የፍርድ መንፈስ” የሚል መጽሐፍ
የተተረጎመው

The Spirit of Judgment
by Watchman Nee
ከሚለው መጽሐፍ ነው።

ማሳሰቢያ

የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች የተጠቀሱት በ1993 ዓ/ም በኢንተርናሽናል መጽሐፍ ቅዱስ ማህበር ከታተመው ዐዲሱ መደበኛ ትርጉም (ዐ.መ.ት) ነው።

© የአካታሚው መብት በሕግ የተጠበቀ ነው
All Rights Reserved

የመጀመሪያ እትም 2007 ዓ/ም
ሁለተኛ እትም 2008 ዓ/ም

RPTR -40 3M

ማውጫ

መቅደም	iv
ክፍል አንድ የፍርድ መንፈስ	
በፍርዱ የታወቀ	2
በፍርድ መዋጀት	8
ፍርድ ለድል	15
ምህረት እና ፍርድ	22
ፍርድ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ	28
የእግዚአብሔርን ፍርድ ጠብቁ	35
በውስጥ ባሉት ላይ ፍረዱ	42
ክፍል ሁለት ሦስት መሰረታዊ ትምህርቶች	
የጌታ መንግሥት	53
የጌታ ዳግም ምጽዑት	63
ሥራ	75
ክፍል ሦስት የእግዚአብሔር ሙሉ ማዳን	91
የእግዚአብሔር ጽድቅ	92
ኅጢአት የሚለው ቃል በሮሜመጽሐፍ	104
የመጀመሪያ ኅጢአት	113
የእሮጌውና የዐዲሱ ሰው ተጋድሎ	117
አማኝ የሚሸነፍበት ምክንያት	126
እምነት	133
ለመንፈሳዊ ሕይወት የሚያስፈልጉ ቅድመ	
ሁኔታዎች	139
የክርስቶስ ኢየሱስ ዝቅ ማለት	143
የክርስቶስ እርዳታ	150

መቅድም

ስዎች ስለ ፍርድ ማሰብ ደስ አይላቸውም፤ ሆኖም “እግዚአብሔር በትክክለኛ ፍርድ የታወቀ ነው፤” (መዝ 9 ÷ 16)። መዝሙረኛው “ስለ ምህረትህና ስለ ፍትህ እዘምራለሁ” (መዝ 101 ÷ 1) ብሏል። ጌታን ስለፍርዱ እንዲያስተምረው ይጠይቃል (መዝ 119 ÷ 108)፤ እንደ ሕጉ መልሶ ሕያው እንዲያደርገው (መዝ 119 ÷ 149) ይለምናል። ፍርዱን የሚጠበቁትንና ጽድቅን የሚያደርጉትን የተባረኩ እንደሆኑ ይገልጻል (መዝ 106 ÷ 3)። ስለዚህ አስተሳሰባችንን አስተካክለን ወደ ፍርድ መንፈስ ብንገባና በዚህም የእግዚአብሔር ትክክለኛነት ቢታይ፤ እኛም ወደ ፍጹምነት ብንመጣ ጥሩ ነው።

ይህ መጽሐፍ በሶስት ክፍሎች የተከፈለ ነው። የመጀመሪያው፤ ዋችማን ኒ በየካቲት ወር 1942 በሻንጋይ ቻይና በተደረገው የሰባት ቀናቱ ኮንፈረንስ ላይ የፍርድ መንፈስ በሚል ርዕስ ካስተማረው ትምህርት ከተወሰዱ ማስታወሻዎች የተዘጋጀ ነው። ሙሉ መልዕክቱ ታትሞ አያውቅም፤ አሁንም ጠፍቷል። ሆኖም እነዚህ ማስታወሻዎች ዎችማን ኒ ሲያስተምር በዶክተር ሲ ኤች ዩ የተወሰዱ ሲሆን በአስደናቂ ሁኔታ ተጠብቀው ኖረው አሁን ወደ እንግሊዘኛ ተተረጎሙ።

ሁለተኛው ክፍል፤ ከታወቁት 52 መሰረታዊ የእማኞች ትምህርቶች መካከል ሶስቱን፤ ባለቤቱ በፉሾው ቻይና በክሊንግ ተራራ ሰሠራተኞች ከሰጠው ሥልጠና የተወሰዱ ናቸው። ሶስቱ ትምህርቶች (የጌታ መንግሥት፣ የጌታ ዳግም መምጣት እና ሥራ) ከዚህ በፊት ወደ እንግሊዘኛ ተተርጉመው አያውቁም፤ ምክንያቱም ጉዳዮቹ ካላቸው አከራካሪ ባህርይ አንጻር በእማኞች ዘራያ በጣም የተሰያዩ ዕይነት አመለካከቶች ያሉባቸው በመሆኑ ነው። ይህም ሆኖ እኛ ይህ አመለካከት የእግዚአብሔርን እውነት ለሚወዱ ሁሉ መቅረብ እንዳለበት ይሰማናል። በዚህ

መካተታቸውም በነይል እንድትቀበሉአቸው ሳይሆን፤ እማኞች ቢያንስ በጌታ ፊት ክብደት ሰጥተው እንዲጸልዩባቸው ነው።

ሶስተኛው ክፍል፤ በተሰያዩ ጊዜና በታዎች ዋችማን ኒ በፍሬያማው የአገልግሎት ጊዜ ያስተማራቸው ትምህርቶች የተሰበሰቡበት ሲሆን፤ እነዚህም ከዚህ በፊት ወደ እንግሊዘኛ ተተርጉመው የማያውቁ ናቸው። ከእግዚአብሔር ጽድቅ እስከ ክርስቶስ አጋዥነት፤ ብዙ ዕይነት ጉዳዮችን የሚያነሱ ሲሆኑ፤ ሁሉም ግን የእግዚአብሔርን ድነት ሙሉነት የሚያሳዩ ናቸው።

እግዚአብሔር ይህንን መጽሐፍ፤ አንባቢዎችን ሁሉ ወደ ጠሰቀ ዕውቀትና ከጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ወደ ተረጋጋ ጉዞ ለማምጣት ይጠቀምበት።

ከፍል አንድ

የፍርድ መንፈስ

በፍርድ የታወቀ

"እግዚአብሔር በትክክለኛ ፍርድ የታወቀ ነው፡ ከፉኞችም በእጃቸው ሥራ ተጠመዱ።" (መዝ 9 ÷ 16)

"ፍርድህ ወደ ምድር በመጣ ጊዜ፤ የዓለም ሀዘቦች ጽድቅን ይግራሉ።" (ኢሳ 26 ÷ 9)

"ይህም በወንጌል እንደማስተምረው እግዚአብሔር በሰው ልብ የተሰጠረውን በክርስቶስ በኩል በሚፈርድበት ዕለት ግልጽ ይሆናል።" (ሮሜ 2 ÷ 16)

"ከዚህ በኋላ ታላቅ ነጭ ዙፋንና በእርሱም ላይ የተቀመጠውን እየሁ። ምድርና ሰማይ ከፊቱ ሸሹ፤ ሰፍራም አልተገኘላቸውም። መታገን፤ ታላላቆችንና ታናናሾችን በዙፋኑ ፊት ቆመው አያሁ፤ መጸሐፍትም ተከፈቱ። ሌላም መጽሐፍ፤ እርሱም የሕይወት መጽሐፍ ተከፈተ፤ መታገንም በመጸሐፍቱ ተጽፎ በተገኘው መሰረት እንደ ሥራቸው መጠን ተፈረደባቸው። ባሕርም በውስጡ የነበሩትን መታገን ሰጠ፤ ሞትና ሲኦልም በእነርሱ ውስጥ የነበሩትን መታገን ሰጠ፤ እያንዳንዱም እንደ ሥራው መጠን ተፈረደበት። ከዚያም በኋላ ሞትና ሲኦል ወደ እሳት ባሕር ተጣሉ፤ የእሳቱ ባሕር ሁለተኛው ሞት ነው። ስሙ በሕይወት መጽሐፍ ተጽፎ ያልተገኘ ሁሉ ወደ እሳት ባሕር ተጣለ።" (ራእ 20 ÷ 11-15)

በተለምዶ "ፍርድ" የሚለውን ቃል መስማት እንፈልግም፤ ይህም ቃሉ ምንም ዓይነት መንፈሳዊ እርዳታ ስለማያሳይና በጣም አስታዊ ስለሆነ ነው። ይህም ሆኖ ከሰነ ፍጥረት ተዋሎ፤ እግዚአብሔር ከፍርድ የበለጠ ያከናወነው ታላቅ ተግባር የለም። በመጀመሪያ ያከናወነው ስነ ፍጥረትን ነው፤ የመጨረሻው ግን ፍርድ ነው። ያለ ፍርድ የእግዚአብሔር ፍጥረትን የፈጠረበት ዐላማ ከዳር አይደርስም። በመሆኑም ፍርዱ በዕቅዱ ውስጥ ገንቢ ነው፤ አፍራሽ አይደለም። የሚመጣው ፍርድ እግዚአብሔር የመፍጠሩን ግብ እንዲመታ ያስችለዋል። እንደምናውቀው፤ ፍጥረት ሁሉ የተፈጠረው የእግዚአብሔርን ዐላማ ለመግለፅ ነው፤ ሆኖም ሰይጣን፤ ንጢአትና ሥጋ ጣልቃ ገቡ። እንግዲህ፤ ፍርድ ከሌለ የእግዚአብሔር ዐላማ እንዴት ይላካል?

ፍርድ ለምን አስፈሰገ? የእግዚአብሔር የመጨረሻ ተግባር ፍርድ እንደሆነ እንመልከት፤ ከዚያም በኋላ ሌላ ነገር ማከናወን እያስፈልገውም። በሰባተኛውም ቀን እግዚአብሔር የሰነ ፍጥረትን ሥራ ጨርሶ ነበርና አረፈ። እንደተነገረንም፤ ከፍርድ በኋላ የእግዚአብሔር ማደሪያ በሰዎች መካከል ይሆናል፤ እርሱም ለዘላለም ከእነርሱ ጋር ይኖራል (ራእ 21 ÷ 3)። የሰነ ፍጥረት ክንዋኔ ንጢአት በድጋሚ እንደማይገባ የማያረጋግጥ ሲሆን፤ ፍርድ ግን ንጢአት ለዘላለም እንደሚጠፋ ያረጋግጣልናል። የሰነ ፍጥረት ክንዋኔ ዓለምን ከፀመጸ መከላከል ሲሳነው፤ ፍርድ ግን ከዚያ በኋላ ምንም ዓይነት ዐመጽ እንደማይኖር ያረጋግጣልናል። የእግዚአብሔር ፍርድ ንጢአት እንደማይኖር ዋስትና ነው። ፍርድ ንጢአትን ለማስወገድ ንይል አለው። በመሆኑም ፍርድ ለእያንዳንዳችን ጥቅም አለው። እግዚአብሔር ቢያንስ በሶስት ዐታዎች ፍቃዱን በፍርዱ ያከናውናል፤

(1) ፍርድ እግዚአብሔርን ያከብረዋል፤ አንድ ፈራጅ እንደሚሰጠው ፍርድ የከበረ ነው። ንጢአት ወደ ፍርድ የሚመጣበት መንገድ ፍርዱን እያከናወነ ያለውን አካል ማንነት ይገልጻል። ጥልቅ የሆነ የንጢአት ጥላቻ ሲኖር፤ ፍርዱ ደግሞ ይከፋል። በመሆኑም የእግዚአብሔር ፍርድ እርሱ ምን ዓይነት እምላክ መሆኑን ያሳያል። በፍርድ እግዚአብሔር እራሱን ያከብራል።

ሙሴ ከሰዎች ዑሉ በበለጠ ሁኔታ የኖህ ሰው ነበር። የእስራኤል ልጆችም በእግዚአብሔር እኛ ለሙሴ ላይ አጉረመረሙ። ሙሴ ቁጣውን መቆጣጠር እንደተሳነው፤ "እናንተ ዐመጸኞች" በማለቱና ዐሰቱ ውሃ እንዲያወጣ በብትሩ በመምታቱ ማየት ይቻላል። ሆኖም እግዚአብሔር ሙሴን ያዘዘው ውሃ እንዲያወጣ ለዐለቱ እንዲነግረው መሆኑን አናስታውስ። በመሆኑም እግዚአብሔር ሙሴን "በእስራኤል ልጆች ዐይን ፊት እኔን

ሰላላክበርከኝ፤ ወደክነዓን ልትገባ አትችልም አለው። ለምን በዚህ ሰዓት ፍርድ ወደ ሙሴ መጣ? ምክንያቱም፤ ከፍርድ ውጪ የእስራኤል ልጆች ቁጣውን መቆጣጠር ያቃተው ማን እንደሆነ፤ እግዚአብሔር ይሁን ሙሴ፤ በፍጹም ሊያውቁ አይችሉምና ነው። ሆኖም በሙሴ ላይ በመፈረዱ፤ የእስራኤል ልጆች ሁሉ ቁጣውን መቆጣጠር ያቃተው ሙሴ እንጂ እግዚአብሔር እንዳልነበር አውቀዋል። አጉረምራሚዎቹ ወደ ክነዓን መግባት ሲችሉ፤ እነርሱን የተቃወመው ግን መከልከሉ ያልተጠበቀ ነገር ነው። ሆኖም እግዚአብሔር ከብሯል። በሙሴ ላይ ፍርድ በመተላለፉ፤ የእግዚአብሔር ክብር እንደተጠበቀ ቆይቷል።

እግዚአብሔር ንጢአትን እንደሚጠላ ደግሞ እንመልከት። ርካሽ ይቅርታ ሰዎች የእግዚአብሔርን ቅዱስነት እንዲረሱ ሊያደርጋቸው ይችላል። ለእስራኤል ልጆች ሁሉም ታጋሽ ሆኖ ቢሆን፤ ተጣዩ ትውልድ እግዚአብሔርን ሊያውቅ ባልተቻለው ነበር። ሙሴ ሲፈረድበት፤ ሁሉም እግዚአብሔር ቅዱስ እንደሆነ አውቁ። እግዚአብሔር ቅድስናውን በፈለገው ጊዜ ሊያሳይ ይችላልና። (ሰዎች ፍርድን ቢቃወሙና እንዲያልፍላቸው ቢመኙ፤ ሊለቀቁ ይችላሉ፤ ከዚያ ግን ስለ እግዚአብሔር ምን ይላሉ?) በመሆኑም፤ ክንድህን በእኔ ላይ ማሳረፍህ ትክክል ነው፤ ብለን እናውጅ። (ችግራችን እንዴት እግዚአብሔርን ልናከብረው እንችላለን በሚለው ላይ ያርፋል። እንበልና ቁጣችንን መቆጣጠር ሰላቃተን ፍርድ መጣብን፤ እግዚአብሔርን ለማክበር ለንል ፍርድን በደስታ እንቀበላለን??)

በዐሥራ ዘጠኝ ሠላሳዎቹ፤ በሰሜናዊ ቻይና ወረራ ጊዜ፤ ትክክለኛ ያልሆነ ሥራ ሠርቼ ነበር። ከዚያም ታመምሁ። ብጸልይም አልተሰማሁም። እግዚአብሔር እንዴት

እንዳልሰማኝ እደነቅ ነበር። አንድ ቀን ሰራሴ ይህን አስተዋልሁ፤ ትክክለኛ ያልሆነ ተግባር ፈጽመሃል፤ ይህን የሚያውቁ እስትንፋስ ያላቸው ሁሉ ምን ያስባሉ፤ ምንስ ይላሉ፤ ካልተፈረደብህስ ይህ ምን ዐይነት አምላክ ነው? በእኔ ላይ መፈረዱ ሰዎች አንተን እንዲፈሩህ ካደረገ፤ ወደሞት እንኳ ልሂድ። እግዚአብሔር ጸሎቴን ከመመለሱ ይልቅ፤ በዚያ ቀን በእኔ ይ. በመፍረዱ የበለጠ ይከብራል። በዚህ ሰዓት፤ የእኔ መፈወስ ለእግዚአብሔር የሚያመጣው ክብር፤ በእኔ ላይ በመፈረዱ ከሚያመጣው ክብር በጣም ያነሰ ነው። በመሆኑም ፍርድ ንጹህ ክብርን ለእግዚአብሔር ያመጣል።

- (2) ፍርድ የተደበቀውን ሁሉ ይገልጣል፤ እውነተኛውን ባህርይ ይገልጻል፤ እንዲሁም ራሳችንን እንድናውቅ ያደርገናል። ሰዎች ራሳቸውን እያውቁም፤ ተታሰዋል። አንድ ቀን እግዚአብሔር በዓለም ላይ ሲፈርድ፤ የተደበቀውን ሁሉ ይገልጣል። እያንዳንዱም ራሱን በትክክል ስለማያውቅ በራሱ ላይ በተደረገው በጣም ይደነቃል። ፍርድ እውነተኛ ባህርያችንን እንድናውቅ ያደርገናል። ተደብቆብን የቆየው ሁሉ፤ በዚያ ቀን ይገለጣል። ስለዚህ ፍርድ፤ እግዚአብሔርን በመግለጡ ብቻ ሳይሆን እኛ ራሳችን ምን ዐይነት ሰዎች እንደሆንን ስለሚገልጥ፤ ታላቅ መግለጥ ነው። ጳውሎስ “እኔ እንኳ በራሴ ላይ አልፈርድም” ብሏል፤ ከዚያ ይልቅ ይህን ይጠብቃል “ጌታ እስኪመጣ ጠብቁ። እርሱ በጨለማ ውስጥ የተሰወረውን ወደ ብርሃን ያመጣዋል፤ በሰዎች ልብ ውስጥ ያለውን ሐሳብ ይገልጠዋል።” (1ቆሮ 4 ÷ 3፤5)

በራሱ የሚታመን ሞኝ ብቻ ነው። መግለጥም ምን ያህል ታላቅ ቢሆን፤ እንዲሁም ነገራችሁ የቱንም ያህል ትልቅ ቢሆን፤ ከመጠን በላይ በራሳችሁ የምትተማመኑ አትሁኑ። ጳውሎስ የመግለጥ ሰው ነበር፤ ይህም ቢሆን በራሱ ላይ

ለመፍረድ አልደፈረም። ፍርድ ታላቅ መገለጥ ነው። በሲኦል፣ ከኩሩ ሰዎች በቀር ሁሉም ዐይነት ሰው ይኖራል (ኩራት ስይጣን የፈፀመው ኅጢአት ነው)። ኩራት ወደ ታላቁ የነጭ ዙፋን ፍርድ እስኪደርሱ ድረስ ሊቆይ ይችላል። ከዚያ በኋላ ግን ሊኮሩ አይችሉም። ስለዚህም ጳውሎስ ጉልበት ሁሉ ይንበረከካል ምላሽም ሁሉ እያሱሰ ጌታ እንደሆነ ይመሰክራል ሲል አወጀ። ይህ የኩራት ኅጢአት ሊቀጥል አይችልም። በዘገይም ሁሉም ራሳቸውን ያውቃሉ። ዛሬ ኢየሱስ ጌታ መሆኑን ላትመሰክር ትችላለህ፤ አንድ ቀን ግን እንደሆነ ትመሰክራለህ። በዚያ ቀን ትዋረዳለህ፤ እንዲሁም ብናኝ መሆንህንም ለራሳህ ትገነዘባለህ።

- (3) ፍርድ በእግዚአብሔር ፊት ትልቅ ውጤት አለው፤ ይህም የኅጢአት መጨረሻ ይሆናል ለማለት ነው። ምንም ዐይነት ኅጢአት ቢሆን ፍርድን ካገኘ በኋላ ይጠፋል። ዓለም በሁሉም ዐይነት ኅጢአት የተሞላች በመሆኗ አስቀያሚ ናት። ኅጢአት ምንም ሊያቆመው የማይችል እስኪመለል ድረስ በፍጥነት በርትቷል። ወንጌልን መስበክ ኅጢአትን ለማስቆም አንዱ መንገድ ነው፤ ሆኖም ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚቀላቀሉት ይልቅ ወደዚህ ዓለም የሚፈልሱት ይበዛሉ። በአንድ ቀን ወደ ዓለም የሚፈልሱት ሰዎች ቁጥር፤ በአንድ ዓመት ወደ መንግሥቱ ከሚፈልሱት ሰዎች ቁጥር ይበልጣል። (በአመዛኙ ወንጌልም፤ መስቀሉም፤ ቤተ ክርስቲያንም፤ ዐዲሱ ኪዳንም የተሳካላቸው አይመስልም፤ እንዲህም ሆኖ እግዚአብሔር የኅጢአትን ችግርነት እስከመጨረሻው ለመፍታት የሚጠቀመው እነዚህን ሳይሆን ፍርድን እንደሆነ እናውቃለን።) የኅጢአት አጠቃላይ ችግር የሚፈታው በፍርድ ነው። ወንጌል ማስቆም ያልቻለውን፤ ፍርድ ይችላል። ያልተቋረጠ ሁሉ በፍርድ ይቋጫል። ፍርድ የእግዚአብሔር ታላቁ የማንፃት ቀን ነው። ኅጢአት

ለመጨረሻ ጊዜ በዚህ ዓለም የሚያዘቃበት ቀን ነው። ከሁሉ በጣም የተሻለ ቀን፤ እግዚአብሔር የሚገዛበት ቀን ነው። እግዚአብሔር በሰዎች መካከል ይገኛል፤ ይፈርዳልም፤ እንዲሁም ሰዎችና ሰይጣን የሰሩትንም ሁሉ ይደመስላል። ዐዲሱንም ያመጣል። በዘፍጥረት ወደ መሆን የመጣው ዓለም፤ ራእይ 20 ለሚፈጸምበት ቀን ጥርት ይላል። ሁሉ ዐዲሱ ይሆናል፤ እግዚአብሔርም በዚህ ደስ ይሰኛል። ስለዚህም ቤተ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር ፍርድ ራሷን ዛሬ ማሰገዛት አለባት።

የምዕራፉ ፍሬ ሐሳቦች

- ያለ ፍርድ እግዚአብሔር ፍጥረትን የፈጠረበት ዐላማ ከጻር አይደርስም።
- ፍርዱ በዕቅዱ ውስጥ ገንቢ ነው፤ አፍራሽ አይደለም።
- የእግዚአብሔር ፍርድ ኅጢአት እንደማይኖር ዋስትና ነው።
- በፍርድ እግዚአብሔር ራሱን ያከብራል።
- ፍርድ ንጹህ ክብርን ለእግዚአብሔር ያመጣል።
- ፍርድ እውነተኛ ባህርያችንን እንድናውቅ ያደርገናል።
- ፍርድ የእግዚአብሔር ታላቁ የማንፃት ቀን ነው።
- ፍርድ ታላቅ መገለጥ ነው።
- ቤተ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር ፍርድ ራሷን ዛሬ ማሰገዛት አለባት።

2

በፍርድ መዋጀት

“እጅን በአንቺ ላይ አነሳለሁ፡ ሀገትሽንም ፈጽሜ አጠራለሁ፡ ጉድፍሽንም ሁሉ ፈጽሜ አስወግዳለሁ። ፈራጆችሽን እንደ ጥንቱ፡ አማካሪዎችሽንም እንደ ቀድሞው አመልሳለሁ፡ ከዚያም የጽድቅ መዲና፡ የታመነች ከተማ ተብለሽ ትጠራያለሽ። ጽዮን በፍትህ፡ ነዋሪዎቿም በጽድቅ ይዋጃሉ” (ኢሳ 1 ፡ 25-27)።

“ጽዮን በፍርድ ትዋጃለች” (ይላል የዳርቢ¹ ትርጉም)። ኅጢአት የሰይጣን ፈተና ነው። በማይጠያይቅ ሁኔታ ይህንን ያለፍርድ መፍታት ለእግዚአብሔር አስቸጋሪ ነገር ነው። ብዙውን ጊዜ መዋጀት የእግዚአብሔር ምላሽ እንደሆነ በመቁጠር እንሳሳታለን፤ ሆኖም መዋጀት የምላሹ አንድ ክፍል ብቻ ነው። ለኅጢአት የእግዚአብሔር የመጨረሻ ምላሽ ፍርድ ነው። ጽልመት ያጠላበት ሐሳባችን፤ ፍርድን ጥቅም የሌለው አድርጎ ይወሰዳል፤ ምክንያቱም ፍርድ ሲባል ለእኛ ጥልቁ፡ የእሳት ባሕር፤ ስቃይ እና የመሳሰሉት ነው። የእግዚአብሔር ኃይል በፍርድ ውስጥ እንዳለ ማመን ተስኖናል። ፍርድ አፍራሽ ቢሆንም፡ ትልቁን የመገንቢያ ኃይልንም ይዟል። የሰይጣንን ፈተና በፍርድ ለመመለስ የፈቀደው እግዚአብሔር እንደመሆኑ፤ ምላሹ በጣም ጥሩ ምላሽ መሆኑን ለመደምደም እንገደዳለን። ተረዳነውም አልተረዳነው፡ ፍርድ ፈተናውን ሙሉ በሙሉ ይመልሰዋል (የእግዚአብሔር ሥራ ሁሉ ፍጹም ነውና)። ስህተታችን፤ ስለ ፍርድ ባሰብን ቁጥር ስለ ቅጣት እናስባለን፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ሰውን በመቅጣት አይደሰትም። ፍርድ ከቅጣት በተለየ የራሱ ጥቅሞች አሉት፤ “ኢየሱስም አለ፡ ለፍርድ ወደዚህ ዓለም መጥቻለሁ” (ዮሐ 9 ፡ 39)።

በብሉይ ኪዳን በተለያዩ ጊዜ እግዚአብሔር የኅጢአትን ችግር ለመመለስ ፍርድን ሲጠቀምበት ታስተውላለች? ለምሳሌ፤ በዘፍጥረት 3 ዕለት ገነት ነበር። እግዚአብሔር ሰውን ፈጠረና ከእርሱ ጋር ህብረት እንዲያደርግ በኤደን ገነት አስቀመጠው።

ሆኖም ኅጢአት ወደ መድረኩ መጣ። እባቡ አንድ ጊዜ ተናገረ፤ ሰውም በኅጢአት ወደቀ። ኅጢአት በመጣ ጊዜ፤ ሰው ዳግመኛ በገነት ኅጢአትን እንዳይሰራ፤ እግዚአብሔር ሰውን ከኤደን ገነት በማስወጣት በፍርድ መለሰ። ከዚያ ጊዜ ጀምሮ ገነት ይጠበቃል። በመሆኑም ፍርድ እግዚአብሔር ለኅጢአት የሰጠው ምላሽ ነው። ፍርድ ለኅጢአት መግባት እንደ መልስ ሆኖ አገልግሏልና።

በኋላም፤ በኖህ ጊዜ፤ ሰዎች የበለጠ ክፉዎች ሆኑ። እግዚአብሔርም በአንድ በኩል መርከብን፤ በሌላ በኩል ደግሞ ፍርድን አዘጋጀ። መርከቡም ሆነ ጎርፉ ከእግዚአብሔር የመጡ ነበሩ። መርከቡ መዋጀትን ሲያመጣ፤ ጎርፉ ደግሞ በዓለም ላይ ፈረደ። መርከቡ ኖህን አዳነው፤ ጎርፉ ግን ዓለምን አዳነ። ደህንነት በመርከቡ ላሉት ብቻ የተወሰነ ቢሆን ኖሮ፤ ታላቅ አይሆንም ነበር። ዓለሙም ሰዎችም ነበር መዳን የነበረባቸው። መዋጀቱ የመጣው ለሰዎችም ለዓለሙም ነበር። እግዚአብሔርም ሁለቱንም አዳነ። ዛሬም እንደዚሁ፤ መንግሥቱንም ቤተ ክርስቲያንንም ይመሰርታል። በመጀመሪያ ቤተ ክርስቲያንን የራሱ ለማድረግ ይሰራል፤ ከዚያ የዚህ ዓለም መንግሥታት የእርሱ መንግሥት ይሆናሉ። ፍርድ ይኖራል፤ ሆኖም ፍርድ የሚመጣው ዓለምን ከክፋቷ ለማንጸት ነው።

በዘጸአት ጊዜም ሌላ የፍርድ ክስተት ነበር። የእግዚአብሔር ሕዝብ በጌሄም ይኖሩ ነበር፤ ፈርዶን በኩፋኑ ላይ ነበር፤ የእግዚአብሔርም ሕዝብ ጣዖት አምላኪ በነበሩት ግብጻውያውን እጅ ወድቀው ነበር። በመጨረሻ የእግዚአብሔር ሕዝብ በደም አማካይነት ነጻ ወጣ፤ እኛም አጥፊው መልአክ ግብጻውያንን በኩሮቻቸውን በመግደል አዳከማቸው። የመስዋዕቱ በግ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ከግብጽ እንዲወጡ አስቻላቸው። እነርሱ ቀይ ባሕርን አቋረጡ፤ ግብጻውያኑ ግን አልቻሉም። በመሆኑም በአንድ በኩል መዋጀትን በሌላ በኩል ደግሞ ፍርድን

እንመለከታለን። ግብጻውያን ሰጥመው በቀይ ባሕር ውስጥ ተቀብረዋል። ኀይላቸው በፍርድ ተሰብሯል። እንደ እውነቱ ከሆነ፤ ፍርድ የሚቃወመውን ኀይል ሁሉ ያጠፋል።

በመጽሐፈ መሳፍንትም ዘመን ብዙ የፍርድ ምሳሌዎችን እናገኛለን። የእስራኤል ልጆች ሲወድቁ፤ እግዚአብሔር እስጨናቂዎቻቸውን እንዲያሸንፉላቸው መሳፍንትን ያስነሳ ነበር። እንግዲህ እነዚህ መሳፍንት ነበሩ ከጊዜ ጊዜ በእግዚአብሔር ጠላቶች ላይ ይፈርዱ የነበሩት። ሁሉም ኀጢአት ችግር ይሆናል፤ እግዚአብሔርም በፍርድ ይመልሳል። በመገምገም እግዚአብሔር ሲነሳ፤ ኀጢአት ይቆም ነበር። ፍርድ በእውነትም ያነጻል።

በዐዲስ ኪዳንም እንደዚሁ፤ የተለያዩ ፍርዶችን በሰባት ማህተሞች፤ በሰባት መለከቶች እና በሰባት ጽዋዎች መልክ ተሰለውልን እናገኛለን። እነዚህም በራእይ መጽሐፍ የተነገሩት ናቸው። የራእይመጽሐፍ ሚሊኒየሙን በተመለከተ በቀላሉ ያልፈዋል፤ ይህ ምናልባት አንድ ሺህ ዓመት በጣም ረጅም ጊዜ ተደርጎ ስለማይታሰብ ይሆናል። በፍርዶች መካከል የቀረበ አንድ ክስተት ብቻ ነው። ያለጥርጥር፤ እዚያ ጋር ትኩረት የተሰጠው ፍርድ ነው። በሺህ ዓመታቱ ጊዜ፤ ሰዎች ጽድቅን ይማራሉ፤ ጸጋን አይደለም። ጽድቅን መማር ፍርድን መማር ነው፤ ምክንያቱም ፍርድ የእግዚአብሔርን ጽድቅ ይገልጻልና።

በመጨረሻም በራእይ ላይ እንደምናየው፤ እግዚአብሔር ሰይጣንን ለመጨረስ የመጨረሻ ፍርድን ይጠቀማል። ፍርድ ሥልጣንን መሰረት ያደርጋል፤ ኀይልን አይደለም። እግዚአብሔር ሰይጣንን እንዲሁም ሰዎችን ወደ ፍርድ የሚያመጣቸው፤ እርሱ እግዚአብሔር መሆኑን እንዲያውቁ ነው። ፍርድ ኀጢአትን ያዳክማል፤ ለእግዚአብሔርም ድልን ያመጣል። እ ጌታ ሆይ፤ ለድል ፍርድህን ላክ። (ማቴ 12 ፥ 20)

እዚህ ጋ ውይይታችንን የምናበቃ ቢሆን፤ ሁሉም በአስተምሮአችን መሰረት ይሆን ነበር። ሆኖም የሚያቃጥለው እሳት፤ የሚያበራውም እሳት እራሱ እንደሆነ እናውቃለን። በተፈጥሮ ስለምንኖር፤ ኀጢአትን ስርተን ሳናውቀውም ልንቀር እንችላለን። እራሳችንን በትክክል ሳናውቅ አምስትም ዐስርም ዓመታት መኖራችንን ልንቀጥል እንችላለን። አንድ ቀን እግዚአብሔር ምህረቱን አብዝቶልን፤ በፍርድ ብርሃን ያበራልናል (ብርሃን ስለሚያቃጥልና ኀጢአትም ስለማይቀጥል)። በጨለማ ስንኖር ብቻ ነው የተፈጥሮ ሕይወታችንን በሰላም የምንኖረው። ነገር ግን ብርሃን አንዴ ከመጣ፤ ከዚያ በኋላ በዚያ መንገድ መኖር እንችልም።

በሚመጣውም ፍርድ ሰዎች ለምን በጎሬዎች እንደተደበቱና ተራሮችንና ዐለቶችን እንዲሸፍኗቸው እንደጠሩ ሳናውቅ እንችላለን። ሆኖም በፍርድ የተደበቀው ሁሉ እንደሚገለጥ እናውቃለን። እግዚአብሔር ውስጣችንን ያያል፤ እኛ ግን ራሳችንን እንኳ እናውቅም። በፍርድ ቀን ግን፤ እግዚአብሔር በእኛ ውስጥ ያገኘውን ነገር ሁሉ እናያለን። ከእግዚአብሔር ምንም ነገር መደበት እንችልም፤ እንዲህም ሆኖ ግን ራሳችንን ልንሸፈን አንፈልጋለን። በመገምገም ተራሮች እንዲደብቁን እንጠራቸዋለን። እንዲህ ያለ ነገር ማየት እኛን ይረብሸናል። ኀጢአት እንደሰራን ስላወቅን፤ ትልቅ ሀመም ይሆንብናል። ያም ሆኖ ይህ እውቀት በእኛ ያለውን ኀጢአት ያደርቀዋል። ኀጢአትን ስናስሰ፤ ዓለም ነጽታለች፤ ምክንያቱም ፍርድ ታላቅ መገለጥ እና ታላቅ እቃጣይ ነው። በፍርድ ኀጢአት በውስጣችን ይጠወልጋል።

ከእግዚአብሔር ከመጣው መገለጥ የተነሳ ሰው በኀጢአት መኖርን መቀጠል አይችልም። ስህተት የሚሰተካከለው በክርክር ሳይሆን በፍርድ ነው። አንድ ጊዜ የፍርድ ብርሃን ከበራ ሁሉም የታወቀ ይሆናል። ክሌድን ገነት ጀምሮ፤ ከብርሃኑ የተነሳ፤ ፍርድ

ኅጢአትን ይደመሰሰው ነበር። አንድ ቀን የዓለም ሁሉ ኅጢአት ይደመሰሳል። የመጨረሻው ድምሰሳ የሚከናወነው በታላቁ የነጭ ዙፋን ፍርድ ጊዜ ነው። ያለምንም ጥያቄ፤ ፍርድ አስገራሚ ኅይል አለው።

ፍርድን ስንመለከት እግዚአብሔር ማን እንደሆነ እንድንገነዘብ እንገደዳለን። እግዚአብሔርን እንደ አባት ማወቅ አንድ ነገር ነው፤ እርሱን እንደ አምላክ ማወቅ ደግሞ ጨርሶ የተለየ ነገር ነው። በመዋጀት አብን እናውቃለን፤ በፍርድ ደግሞ እግዚአብሔርን እናውቃለን፤ እናመልክዋለንም። ኅጢአት የእግዚአብሔርን ከብር ያቃለለ ይመስላል። በምድር ላይ የበላይ የሆነው ማን ነው፤ ጸድቁ ነው ወይስ ኅጥአተኛው፤ አጭበርባሪው ነው ወይስ ታማኝ? ዛሬ ሰዎች እግዚአብሔርን ላለመረዳታቸው ብዙ ምክንያት ይኖራቸዋል፤ አንድ ቀን ግን ከብሩን ይገልጻል። እግዚአብሔር ቅዱስ፤ ጸድቅ እና ጨካኝ ነውና። በፍርድ እግዚአብሔር እንደሆነ ይታያል። እናም ሰዎች የጌታን ማስፈራት ያውቃሉ። "እንግዲህ ጌታን መፍራት ምን ማለት እንደ ሆነ ስለምናውቅ፤ ሰዎች የምንናገረውን እንዲቀበሉ ለማድረግ እንጥራለን (2 ቆሮ 5 ÷ 11) ብሎ ጳውሎስ ጽፏል። ዛሬ የጌታ ማስፈራት ለብዙዎች ትምህርት ብቻ ሆኖ ይሆናል፤ አንድ ቀን ግን ዓለሙ ሁሉ ይህንን ታላቅ መገለጥ ይቀበላል። እግዚአብሔር ኅጢአት እንዲቀጥል አይፈቅድለትም።

ሆኖም ይህንን ለማወቅ ያንን ቀን መጠበቅ አያስፈልገንም። የሚቃጠለው ዙሉ ተሰብስቦ ሲጠናቀቅ፤ በርግጥም በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት መቃጠል ይኖራል። የእሳት ባህሩ ታላቁን የነጭ ዙፋን ፍርድ በእርግጥም ተከትሎ ይመጣል። ሆኖም ዛሬም፤ የፍርድ ብርሃን እንዲያበራልን ልንማር እንችላለን። ብርሃኑ በዚያ ቀን እንደሚያበራ ሁሉ ዛሬም እንዲያበራ ፍቀዱ። እስከምንጠቀለል ድረስ ከአንድ ጊዜ በላይ እንዲያበራ ይሁን (በዚህ ጊዜ የእኛም እውቀትና ትምህርት ምን ያህል ረብ የለሽ

ነው)። ከመቀነሱ ይልቅ ከጨመረው፤ የእግዚአብሔር ምህረት ይብዛልን። ሙሉ በሙሉ ላለመሰጠታችን የእግዚአብሔር ምህረት ይብዛልን።

እዚህ ጋ ዝም ብለን ቃላትን እየሰበክን እይደለም። ሰዎች በእግዚአብሔር ፊት ትክክለኛ ማንነታቸውን እንዲያውቁ የሚረዳ በጣም ጠቃሚ ነገር እንዲቀበሉ እንፈልጋለን። መገለጡ መቃጠልን እንደሚያመርት በእውነት እንረዳ። ይህም እሳት ለዘላለም ያቃጥላል። የዘላለም እሳቱም ለዐዲሲቷ ምድር የዘላለም ሀዲስነት ዋስትና ይሆናል። ይህም ለዐዲሲቷ ምድር ታላቁ የደህንነት ወንጌል ነው። በዚህም የኅጢአት ኅይል ለዘላለም ከእግዚአብሔር ፍርድ በታች ነው።

ይህም እውነት በእግዚአብሔር ከተማ ታይቷል። ከተማዋ ለምን የእግዚአብሔር ከተማ ሆነች? ምክንያቱም በእሳት ውስጥ ያለፈች ከተማ ስለሆነች ነው። ወርቅና የከበሩ ድንጋዮች በእሳቱ ውስጥ ያለምንም ችግር አልፈዋል። በፍጥረቷ፤ ሀዲሲቷ ኢየሩሳሌም እሳት የማያቃጥላት ነች። በአሮጌው የኤደን ጎነት ውስጥ ብዙ ነገሮች ጠፍተዋል፤ በሀዲሲቱ ኢየሩሳሌም ግን ሁሉም ነገር እሳቱን መቋቋም ይችላል። ስለሆነም ዘላለማዊ እሳት ለዓለም ዘላለማዊ መንጸት ዋስትና ነው። በፍርዱ ውስጥ ኅይል ስላለ፤ ከዚህ በኋላ እግዚአብሔርን የማይረዳው አይኖርም። እግዚአብሔር ብርሃን ነው፤ እንግዲህ በጨለማ ሳይሆን በብርሃን እንመላለስ። አሚን!

የምዕራፉ ፍሬ ሐሳቦች

- ፍርድ አፍራሽ ቢሆንም፤ ትልቁን የመገንቢያ ንይል ይዟል።
- ጽድቅን መማር ፍርድን መማር ነው፤ ምክንያቱም ፍርድ የእግዚአብሔርን ጽድቅ ይገልጻልና።
- ፍርድ ኅጢአትን ያዳከማል፤ ለእግዚአብሔርም ድልን ያመጣል።
- በፍርድ ቀን ግን፤ እግዚአብሔር በእኛ ውስጥ ያገኘውን ነገር ሁሉ እናያለን።
- ስህተት የሚስተካከለው በክርክር ላይሆን በፍርድ ነው።
- እንደ ቀን የዓለም ሁሉ ኅጢአት ይደመሰሳል። የመጨረሻው ድምስሳ የሚከናወነው በታላቁ የነጭ ዙፋን ፍርድ ጊዜ ነው።
- በፍጥረቷ፤ ዐዲሲቷ አያሩሳሌም እሳት የማያቃጥላት ነች።
- ስለሆነም ዘላለማዊ እሳት ስዓለም ዘላለማዊ መንጻት ዋስትና ነው።

ፍርድ ለድል

3

"ፍትህን ለድል እስኪያዙቃ ድረስ፤ የተቀጠቀጠውን ሸንበቆ አይለብርም፤ የሚጠሰውንም የጧፍ ክር አይጠፋም።" (ማቴ 12 ÷ 20)

"ከቀኑ ስድስት ሰዓት ጀምሮ እስከ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ በምድር ሁሉ ጨለማ ሆነ። በዚህኛ ሰዓት ገደማ፤ አያሱስ ድምጹን ከፍ አድርጎ፤ "አለሜ ኤለሜ ሳማ ሰዘቅታኒ?" አያለ ሮሞኸ፤ ትርጉሙም "አምሳኔ፤ አምሳኔ፤ ለምን ተውኸኝ?"

ማለት ነው። በዚያን ቆመው ከነበሩት እንዳንዶቹ ጨኸቱን ሲሰሙ፤ "ኤልያስን እየተጣራ ነው" አሉ።

ወዲያውም ከእነርሱ አንዱ ሮሞ ሰፍነን በመውሰድ የኮመጠጠ ወይን ጠጅ ውስጥ ነከረው፤ ሰፍነንንም በሸምበቆ ዘንግ ሜፍ ላይ ዘማድረግ እንዲጠጣው ለአያሱስ አቀረበለት። የቀሩት ግን፤ "ተጠት፤ እስቲ ኤልያስ መጥቶ ሲያድነው እናያለን" አሉ።

አያሱስ እንደ ገና ከፍ ባለ ድምፅ ሮሞኸ፤ መንፈሱንም አሳልፎ ሰጠ።

በዚያን ጊዜ የዜተ መቅደስ መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ለሁለት ተቀደደ፤ ምድር ተናወጠች፤ ሀሰቶችም ተሸነፈዋቸው፤ መቃብሮች ተከፈቱ፤ እንቀላፍተው የነበሩትም ብዙዎች ቅዱሳን ተነሱ።" (ማቴ 27 ÷ 45-52)

"በደሙም በዘየነው እምነት፤ እግዚአብሔር የማስተሰረያ መስዋዕት አድርጎ አቅርቦታል፤ ይህንም ያደረገው ቀድሞ የተፈጸመውን ኅጢአት ሳይቀጣ በትዕግስት በማለፍ ጽድቁን ለማሳየት ነው፤ በአሁኑ ዘመን ይህን ያደረገው፤ ጽድቁን ይኸውም እርሱ ራሱ ጻድቅ ሆኖ፤ በአያሱስ የሚያምነውን የሚያጸድቅ መሆኑን፤ ለማሳየት ነው።" (ሮሜ 2 ÷ 25:26)

"ይህ ዓለም የሚፈረድበት ጊዜ አሁን ነው፤ የዚህም ዓለም ገዥ አሁን ወደ ውጭ ይጣላል።" (ዮሐ 12 ÷ 31)

"በሚመጣበትም ጊዜ ዓለምን ስለ ኅጢአት፤ ስለ ጽድቅና ስለ ፍርድ ይወቅሳል። ... ስለ ፍርድም፤ የዚህ ዓለም ገዥ ስለ ተፈረደበት ነው።" (ዮሐ 16 ÷ 8:11)

"አግ ከሥጋ በዘርይ የተነሳ ደክሞ ለፈጽም ያልቻለውን፤ እግዚአብሔር የገባ ልጁን በኅጢአተኛ ሰው እምሳል፤ የኅጢአት መስዋዕት እንዲሆን በመሳከል ፈጸመው፤ በዚህም ኅጢአትን በሥጋ ኮነን።" (ሮሜ 8 ÷ 3)

አግዚአብሔር ዓለምን ለማዳን ፍርድን ይጠቀምበታል። ፍርድ ነይሉ አለው። ሊያጠፋ እንዲሁም ሊያበራ ይችላል። ከሰነፍጥረት ጀምሮ፤ ንጢአት እንዲገደብ፤ እንዲጠፋና እንዲቆም፤ በፍርድ ላይ ፍርድ ነበር። በመጨረሻም የበንችና የፍየሎች ፍርድ፤ የአውሬው ፍርድ፤ እና ታላቁ የነጭ ዙፋን ፍርድ ይኖራል። በእነዚህ ፍርዶች ምክንያት ንጢአት ከዚህ በኋላ መቀጠል አይችልም። ዛሬ ንጢአት ድል አድራጊ ሆኖ ይታያል፤ አንድ ቀን ግን ንጢአት ያልቅሰታል። ፍርድ እግዚአብሔር እቅዱንና ዐላማውን የሚያከናውንበት ሥራ ነው። በመሆኑም አሰፈራ ብቻ ሳይሆን የፍቅርም ነው።

ሆኖም፤ ለዚህ ዓለምም፤ ለመንግሥቱም፤ ለዐዲስ ሰማይና ለዐዲስ ምድርም፤ እና ለእግዚአብሔር ዕቅድም ጠቃሚ ቢሆንም፤ በምንም ዓይነት ግለሰባዊ ደህንነትን አልያዘም። በመሆኑም፤ የመጨረሻው ፍርድ ከመምጣቱ በፊት፤ እግዚአብሔር ለእያንዳንዳችን ደህንነት የሚገኝበትን መስቀሉን አዘጋጀ። መስቀሉ የሚያድነን ፍርድን ስለሚያስወግድ አይደለም፤ ምክንያቱም ንጢአትን ያለ ፍርድ ማስወገድ ትክክል አይደለምና። በፍጹም፤ በመስቀሉ የሚገኘው ድነት ፍርድን አያገልም። የሚሰየው ነገር፤ በመስቀሉ ደህንነት አለ፤ ሆኖም በሚመጣው ፍርድ ግን ሰዎች ለዘላለም ይረገማሉ እናም ከደህንነት ይወገዳሉ። በመሆኑም ደህንነት ፍርድን አያስቀርም፤ እንዲያውም ፍርድን ሙሉ ያደርገዋል። ደህንነት ላይ የሚደረሰው በፍርድ ነው።

ስለሆነም መስቀሉ ራሱ ፍርድ ነው። የመስቀሉ መገለጥ ንይል፤ ከፍርድ የመገለጥ ንይል በምንም ዓይነት የሚያንስ አይደለም። ንጢአትን በማጥፋትም ሆነ እግዚአብሔርን በማክበር ከፍርድ ኋላ የሚሰሰፍ አይደለም። ንይሉና ሥራውም ከሚመጣው ፍርድ ጋር እኩል ብርታት አላቸው። ንጢአት በመጣ ጊዜ፤ እግዚአብሔር ይህንን ለመፍታት ፍርድን ተጠቀመ። ከፍርድ

ያነሰ ነገር ሁሉ የንጢአትን ችግር ሲፈታው አይችልም። በዚህ ምክንያት፤ መስቀሉ ከንጢአት ጋር በተያያዘ ላለው ነገር ሁሉ ከሚመጣው ፍርድ ጋር እኩል ብርታት አለው። መስቀሉ በእግዚአብሔር ልጆች ልቦች ውስጥ ዛሬን እየኖረ ነው። እንግዲህ ጌታችን ሰእኛ ሊል በምን ዓይነት ነገር ውስጥ እንዳለፈ እንመልከት።

በማሰዳም ጌታ ኢየሱስ እየተመራ በጲላሞስ ሲፈረድበት ተወሰደ። ጠዋት ወደ ሶስት ሰዓት ገደማ ተሰቀለ፤ ከሰዓት በኋላ ወደ ዘጠኝ ሰዓት ገደማ ሞተ። ልናስተውለው የሚገባ አንድ ነገር ቢኖር፤ ጌታ ከተሰቀለበት ሰዓት አንስቶ እስከ ቀትር ድረስ ምንም የተሰየ ነገር አልተፈጠረም። እርሱም ለሰዎች ንጢአት ስርየት ይጸልይ ነበር። ብዙዎች በክፉዎች እንደተሰቀሉ ያስቡ ነበር፤ የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍም እንዲህ ይላል፤ “እናንተም በክፉ ሰዎች እጅ ሰቅላችሁ ገደላችሁት” (ሐዋ.ሥራ 2 ÷ 23)። ከዚያም ከቀትር በኋላ፤ ኢየሱስ ሮሞ፤ “አምላኬ፤ አምላኬ፤ ለምን ተውኸኝ? ኧሉ (ማቴ 27 ÷ 46)። እንደዚህ ዓይነት ድካም በሰማዕታት መካከል ታይቶ አይታወቅም (ጌታ ይህን ሰማላቴ ይቅር ይበሰኝ)። ከዚያ በኋላ የመጡ ክርስቲያን ሰማዕታት አንዳቸውም እግዚአብሔር ተወኝ ባለማለታቸው፤ ከዚህ የተሻለ ጽናት ያሳዩ ይመስላል። በተቃራኒው፤ ሁሉም እግዚአብሔርን ባርከዋል፤ አመስግነዋል። እንዳንዶች እስከሞት በአሳት ተቃጥለዋል። ሰውነታቸው በማግኘት ተቃጥሎ እንኳ እግዚአብሔርን ይባርኩ ነበር። ሕይወታቸውን አሳልፈው በሰጡ ጊዜ ሁሉ፤ እግዚአብሔርን ሲባርኩ ተገኝተዋል።

ታዲያ ጌታችን ሰምን እግዚአብሔር ትቶኛል ሲል ሮሞኝ? ምክንያቱም እግዚአብሔር በእርግጥም ትቶት ስለነበረ ነው። የመሬት መንቀጥቀጥ፤ የዐሰት መሰንጠቅ፤ ጨለማው፤ ሁሉም የሚያሳዩት እናንተንና እኔን ነጻ ሰማውጣት፤ የእግዚአብሔር ፍርድ በልጁ ላይ መምጣቱን ነው። መስቀሉ ለጌታችን

በእግዚአብሔር የተሰጠ ፍርድ ነበር። ሞት ወደ እርሱ መጣ፤ አባቱ እንኳ ትቶት ነበር። በዚህም የእግዚአብሔር ነጻ ማውጣት የእርሱን ጽድቅ ይገልጣል።

በሮሜ መጽሐፍ እግዚአብሔር ፍትሃዊ እና ጽድቅ መሆኑን ለማሳየት፤ በእምነት የሚሆን ፍትህ ተጠቅሟል። ፍርድ የእግዚአብሔር ጽድቅነት ምን ያህል ግልጽ እንደሆነ ያረጋግጣል። ጽድቅነት በፍርድ ይታያልና። ድኑትን ያገኘው እግዚአብሔር ከኅጢአቶቻችን ጋር ያለውን ነገር ስለጨረሰ ነው። ዝም ብሎ አልተዋቸውም። ድኑትን ያገኘው እግዚአብሔር በክርስቶስ ሁሉን ሰለከፈለ ነው። ለእኛ ያደረገው ይቅርታው፤ ሙሉ በሙሉ ጽድቅ ነው። የመስቀሉ ፍርድ ሊመጣ ካለው ፍርድ ያነሰ ብርታት ኖሮት በሆነ፤ ውጤታማ ባልሆነም ነበር። “ሕግ ከሥጋ ባህርይ የተነሳ ደክሞ ሊፈጽም ያልቻለውን፤ እግዚአብሔር የገባ ልጁን በኅጢአተኛ ሰው አምሳል፤ የኅጢአት መስዋዕት እንዲሆን በመላክ ፈጸመው፤ በዚህም ኅጢአትን በሥጋ ኮነነ፤ ይኸውም በሥጋ ሳይሆን በመንፈስ በምንመላለስ በእኛ፤ ሕጉ የሚጠይቀው ጽድቅ ሙሉ በሙሉ እንዲፈጸም ነው” (ሮሜ 8 ÷ 3:4)። ይህ ፍርድ ብቻ አይደለም፤ ኩነኔም ጭምር እንጂ። እግዚአብሔር እኛን ከኅጢአት ኃይል ነጻ ለማውጣት፤ ኅጢአትን በጌታችን ሥጋ ኮነነ።

በመሆኑም በመስቀሉ እግዚአብሔር ኅጢአትን በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል እስከ ሞት ኮነነው። በዚህም ብርሃን ኅጢአት ተከንኗል እንዲሁም ጠፍቷል። ይህም ጌታ ያደረገው ሁለተኛው ነገር ነው። ምክንያቱም የተፈረደበት ለኅጢአተኞች ብቻ ሳይሆን ለኅጢአትም ጭምር ነውና። እግዚአብሔር ኅጢአት የሌለበትን ለእኛ ኅጢአት አደረገው፤ በሞቱም ኅጢአት በእርሱ ውስጥ ለዘላለም ሞተ። በመሆኑም ጌታ “... ስለ ፍርድም፤ የዚህ ዓለም ገዢ ስለ ተፈረደበት ነው።” አለ (ዮሐ 16 ÷ 11)።

የዚህ ዓለም ገዢ ተፈረደበታል። በጌታ ሞት ዓለሙ በገዢው በኩል ተፈረደበት፤ ይህ እንዴት አስደናቂ ነገር ነው። በእርግጥ መስቀሉ የሰይጣን ታላቅ ቁጣር ነበር። ያለውን ሁሉ ለመስቀሉ አሰይህ ነበር። የነገዶችን፤ የነገሥታትን፤ የህዝቦችን እንዲሁም የሞትን እንኳ ኃይል በሙሉ ሰበሰበ። የኢየሱስን ሥራ ለእንዴና ለዘላለም ሊቋጩው ሞከረ። ነገር ግን በምትኩ፤ ጌታችን ከሙታን በመነሳት ሰይጣንን አሸነፈው። የዚህ ዓለም ገዢ የተፈረደበት እንዲህ ነበር። ከዚህ በኋላ የዘላለም ሕይወት ያላቸው በሙሉ የሰይጣን ዓለም እንደተሸነፈ ያውጃል። የጌታ ተረከዝ በተቀጠቀጠበት ጊዜ፤ የሰይጣንም እናት ተቀጥቅጧል።

በመሆኑም መስቀሉ የኅጢአትን ችግርና የኅጢአትን ኃይል፤ ሰይጣንን እና ዓለሙን ሁሉ አሸንፏል። የዛሬው የመስቀሉ ፍርድ ኃይል ሊመጣ ካለው ፍርድ ኃይል ጋር እኩል ነው። አሰገራሚ የማቃጠልና የማብራት ብርታት አለው።

መስቀሉን ለንቀበል፤ የእግዚአብሔርን ፍቅርና ይቅርታ መቀበል ብቻ አይበቃም። መስቀሉ ለሰቃይም የቆመ ነው፤ ለሰቃይም ብቻ መቀበል አይበቃም። መስቀሉ ራሱን ትቶ ለእግዚአብሔር መሰጠትም ነው፤ እንዲሁም ብቻ መቀበል አይበቃም። በፍጹም፤ መስቀሉ የእግዚአብሔር ዐላማ ከሚሳክበት ፍርድም ጋር እኩል ነው። በከፍተኛ ሁኔታ ኅጢአተኞችን፤ ዓለምንና ሰይጣንን ይፈርዳል። የእግዚአብሔርን ማሰፈራት ስለምናውቅ ስሞችን ልናሳምን እንጥራለን።

እግዚአብሔር ልጆቹ ችግራቸውን የሚፈቱት ሊመጣ ባለው ፍርድ እንደሚሆን አይጠብቅም፤ ይህ በመስቀሉ እንዲፈታ ይፈልጋል። ለዓለም ህዝቦች፤ ደህንነት የሌለበት ፍርድ ይጠብቃቸዋል። ለእግዚአብሔር ልጆች ግን በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ሊፈታ የሚጠብቅ ነገር አይኖርም፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ሁሉ ነገራችን በመስቀሉ እንዲጠራ ይፈልጋል።

በመሆኑም ስለ ፍርድ ያለን ግንዛቤ፤ የፍርድ ጥልቀት ላይ መድረስ አለበት።

እንግዲህ፤ በብሉይ ኪዳን የነበሩ መስዋዕቶች ሁሉ መስቀሉን ይወክሉ እንደነበር እናስታውሳ። ያለ እሳትም ምንም ዐይነት መስዋዕት አልነበረም። ያለ እሳት በእግዚአብሔር ተቀባይነት ማግኘት አይቻልም። ተቀባይነትን ያገኘነው መስዋዕቱ በመቃጠሉ ነው። ታዲያ እንዴት ለሚጠፋ ነገር ተገዛን? ነገር ግን የሚጠፋ ነገር አስከማይቀር ድረስ፤ እግዚአብሔር ሁሉን ይደመሰሳል። አመድ የሁሉም ነገር መጨረሻ እንደሆነ እናውቃለን። መስቀሉ የእግዚአብሔር ንይል ሊቀንሰው አስከማይችለው ድረስ አንድን ነገር ይቀንሳል። ከዚያም ጥቅም ላይ ይውላል።

ፍርድ በእናንተ ያለው ሁሉ እግዚአብሔርን መቃወም ወደማይችልበት ደረጃ ያመጣችኋል። ሁሉ ነገር ከፍርዱ በታች ይደርቃል፤ ይደክማልም። መስቀሉ አንድ ጊዜ በእግዚአብሔር የሚበራሳችሁን ወደ አመድነት የምትቀንሱበት ልምምድ ነው። ኩራታችሁና በራሱ መተማመናችሁ የሚያበቃበት ቀን ይመጣል። ከዚያም ከአመድ በትንሳኤ ትወጣላችሁ።

እንግዲህ፤ አንድ ጊዜ ከተለቃቃችሁ በኋላ፤ መስቀሉ ሥራውን እንደሰራ እንዴት ታውቃላችሁ? ታውቃላችሁ። ምክንያቱም በእግዚአብሔር ብርቱ ብርሃን የራሳችሁን የተፈጥሮ ብርታት ለለምታጡ። የእግዚአብሔርን ብርሃን የተቋቋመ አንድም ሰው የለም፤ መገለጡ የሚያቃጥልም ሰለሆነ። እግዚአብሔር ሲያበራ፤ በእሳት ትጠፋላችሁ። ፍርዱ ሁሉን ይገልጣል ሁሉን ደግሞ ያቃጥላል። እግዚአብሔር ከተናገረ፤ ያልቅላችኋል። በአጋጣሚ ከተረፋችሁ ግን፤ አስተምህሮዎችን በደንብ ለምታችኋል ማለት ነው። ማንም ከበራለት በኋላ በፊት ይለራ የነበረውን ሊያከናውን አይንቀሳቀሰም። ችግሩ የሚፈጠረው፤ መልዕክቱን ከሰማችሁ በኋላ ሥራውን ለትጀምሩ ነው፤ ሆኖም የእግዚአብሔር ሥራ

ባለመሆኑ፤ ደግማችሁ ልታከናውኑት ሲያቅታችሁ ራሳችሁን ታገኙታላችሁ። የእግዚአብሔር የመጨረሻ የፍርድ ሰዎች ራሳቸውን ከኅጢአት ጋር ለመዋዋል ማቅረብ እንደማያስፈልጋቸው ሁሉ፤ ዛሬም ይህ እውነት መሆኑን አለበት። የፍርድ ብርሃን ለዓመታት ልታሸንፉት ያልቻላችሁትን መለበር ችሏል። መስቀሉ ሁልጊዜ ከዓለም ነጻ የሚያወጣችሁ በሕይወታችሁ ውስጥ ያለ ፍርድ መሆኑን አለበት።

የምዕራፉ ፍሬ ሐሳቦች

- እግዚአብሔር ዓለምን ለማዳን ፍርድን ይጠቀምበታል።
- ፍርድ እግዚአብሔር እትዱንና ሀላማውን የሚያከናውንበት ሥራ ነው። በመሆኑም አስፈሪ ብቻ ላይሆን የፍቅርም ነው።
- መስቀሉ የሚያድነን ፍርድን ስለሚያለወግድ አይደለም፤ ምክንያቱም ኅጢአትን ያለ ፍርድ ማለወገድ ትክክል አይደለምና።
- የመስቀሉ መገለጥ ንይል ከፍርድ የመገለጥ ንይል በምንም ዐይነት የሚያንሰ አይደለም።
- መስቀሉ ለጌታችን በእግዚአብሔር የተሰጠ ፍርድ ነበር።
- በመስቀሉ እግዚአብሔር ኅጢአትን በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል እስከ ሞት ኮነነው።
- እግዚአብሔር ሁሉ ነገራችን በመስቀሉ እንዲጠራ ይፈልጋል።
- ፍርድ በእናንተ ያለው ሁሉ እግዚአብሔርን መቃወም ወደማይችልበት ደረጃ ያመጣችኋል።
- የፍርድ ብርሃን ለዓመታት ልታሸንፉት ያልቻላችሁትን መለበር ችሏል።

ምህረት እና ፍርድ

4

"ስለ ምህረትና ስለ ፍትህ እስምራለሁ፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ ለአንተ በምሥጋና እቀኛለሁ።" (መሠ 101 ÷ 1)

"እግዚአብሔር ግን ምህረት ሊያደርግላችሁ ይታገሳል፤ ርዕሪሄም ሊያሳየችሁ ይነሳል። እግዚአብሔር የፍትህ አምላክ ነውና፤ እርሱን በመተማመን የሚጠበቁት የተባረኩ ናችሁ።" (ኢሳ 30 ÷ 18)

"እኔ ብቻዬን ከራሴ ምንም ማድረግ አልቻልኩም፤ የምፈርደው የምሰማውን ብቻ ነው፤ የላኩኝን እንጂ የራሴን ፈቃድ ስለማልሻም ፍርዴ ትክክል ነው።" (ዮሐ 5 ÷ 30)

"ይህን እንጀራ በምትበሉበት ጊዜ፤ ይህንም ጽዋ በምትጠጡበት ጊዜ ሁሉ ጌታ እስከሚመጣ ድረስ ሞቱን ትናገራላችሁ።"

እንግዲህ ማንም ሳይገባው፤ ይህን እንጀራ ዚበላ ወይም የጌታን ጽዋ ዚጠጣ፤ የጌታ ሥጋና ደም ባለ ፅዳ ይሆናል። ማንም ሰው ከዚህ እንጀራ ከመብላቱና ከዚህ ጽዋ ከመጠጣቱ በፊት፤ ራሱን ይመርምር፤ ምክንያቱም ማንም የጌታን ሥጋ ሳይገባው ዚበላና ዚጠጣ ፍርድ የሚያመጣበትን ይበላል፤ ይጠጣልም። (1ቆሮ 11 ÷ 26-29)

"ነገር ግን ጌታ በሚፈርድብን ጊዜ እንሰጻለን፤ ይኸውም ከኃላም ጋር አዝረን እንዳንኮነን ነው።" (1ቆሮ 11 ÷ 32)

የክርስቶስ መስቀል እግዚአብሔር ስለ ኅጢአት ያለውን አመለካከት የሚገልጥ ነው። ከጌታ አያሱስ ጋር ሲዋዋልም፤ ጌታ ኅጢአት ስለተደረገ፤ እግዚአብሔር ከኅጢአትም ጋር ጨርቃል ማለት ነው። እግዚአብሔርን የሚቃወም ሁሉ ሙሉ በሙሉ ሊደመስስ ግድ ነውና። ይቅርታ ማድረግ ጸጋ ነው፤ መጥላት ግን ፍርድ ነው። እግዚአብሔር ኅጢአትን አጥብቆ ስለሚጠላ፤ በቀላሉ ይቅርታ ሊያደርግ አይችልም። ደህንነት ከእርሱ ቅዱሳን ጋር ሊጣጣም ይገባል። መስቀሉ ለኅጢአት ፍርድ ሲሆን፤ ለእኛ ደግሞ የእርሱ ይቅርባይነት ነው። በአንድ በኩል ጸጋን ተቀበልን፤ በሌላ በኩል ደግሞ ተፈረደብን። እኛ የተፈረደብንና ውለታ የተዋለልን ህዝቦች ነን።

በ1 ቆሮንቶስ 11 ላይ፤ "ሳይገባው" የሚለው ቃል አመለካከትን የሚገልጽ ነው፤ ብቃትን አይደለም። ብቁ የሆነ የለምና። የጌታ ሥጋና ደም ከመስቀሉ ጋር እኩል ናቸው። አንዳንዶች የጌታን ራት ሲበሉና ሲጠጡ፤ ከመስቀሉ ጋር ይሰማማሉ፤ አንዳንዶች ግን አይሰማሙም። ዋናው ነገር በእግዚአብሔር ፊት ጥሩና መጥፎ መሆናቸው አይደለም፤ ምክንያቱም ማንም ብቁ አይደለም፤ ከዚያ ይልቅ ስለ ኅጢአት ያላቸው አመለካከት ነው። ይህም ማን አንደተሰማማ ማን ደግሞ እንዳልተሰማማ ያሳያል። ስለዚህ የጌታን ሥጋ አስመልክቶ፤ እራሳችንን እንፍረድ። የእግዚአብሔር እንጀራ ምን እንዳደረገልን እንወቅ። ይህም የመስቀሉ ፍርድ ነው። በገበታው ላይ ያለው እንጀራ የሚነግረን፤ እግዚአብሔር ከእርሱ የሚቃረን ምንም ዐይነት ነገር እንዲኖር እንደማይፈቅድ ነው። በመሆኑም ራሳችንን እንፍረድ። ራሳችንን ካልመረመርን የማይገባን ነን። መስቀሉ በኅጢአት፤ በሥጋና በተፈጥሮ ሕይወት ላይ ይፈርዳል። እግዚአብሔር ከእርሱ የሚቃረነውን ሁሉ ይፈርድበታል፤ እኛስ እንዲሁ እንፈርዳለንን? ብቁ የመሆን ያለመሆናችን ጉዳይ አይደለም፤ ማንም ብቁ አይደለምና። የእኛን "ጥሩ ያልሆነውን" የምንፈርድበት ሁኔታ ነው። ሰዎች "ጥሩ ባልሆነው" ነገራቸው ሊከብሩና ሊኮሩ ይችላሉ። እኛ በኩራት ደካማነታችንን ልንናገር እንችላለን።

በመሆኑም ጥያቄው፤ እግዚአብሔር ሐሳቡን በመስቀሉ ገልጿል፤ ነገር ግን የእኛ ሐሳብስ? የሚለው ነው። እንጀራ ሲቆረሰ ሊጠየቅ የሚገባው ጥያቄ፤ የክርስቶስን መስቀል አስመልክቶ የእግዚአብሔር ልጆች ምን አመለካከት አላቸው? የሚለው ነው። ይህ ራሳችንን የተሻለ ወይም የበለጠ ጥሩ አድርጎ ለማቅረብ የሚደረግ ልምምድ አይደለም። የመልካምና የመጥፎ እውቀት የሚያበቃው በመስቀሉ ነውና። በቀላሉ፤ የሚጠይቀው ራሳችንን እንዴት ማየት አንዳለብን ነው። በፍርድ ጊዜ የምንለው አይኖረንም፤ ወይም ከሌሎች ጋር ራሳችንን አናነጻጽርም። እንጀራውን ለመቁረስ በቀረብን ጊዜ፤ ይህንን ለማድረግ ምንም

ብቃት እንደሌለን በሚያሳየው መሰረት ሳይ እንቆማለን። እግዚአብሔርንም፤ በአንድ በኩል ሰለ ሰጠን ደህንነት እናመሰግናለን፤ በሌላ በኩል ደግሞ ሰለ ፍርዱ እንፈራዋለን።

እንዴት እራሳችንን እንፈርዳለን? የሰው በኃጢአቱ መጸጸትና መናዘዝ በቀላሉ ከራሱ የሚመጣ ነው፤ ከእግዚአብሔር አይደለም። ይህ የመገናኘት ጉዳይ ነው ወይስ የፍርድ ጉዳይ? መጸጸት በፍርድ ውጤት አንጻር ምንድን ነው? ቢያንስ ድነናል፤ ቢያንስ ብዙው ኃጢአቶቻችንን እግዚአብሔር ፈርዶባቸዋል። ለምሳሌ፤ እኔ በዳንኩኝ ጊዜ፤ ሰለ ኃጢአቶቼ አውቅ ነበር። ነገር ግን ልጄል ወንበረከክ፤ በሁለት በሶስት ደቂቃ ውስጥ እግዚአብሔር ሁሉንም ኃጢአቶቼን አሳየኝ። በእነዚህ ደቂቃዎች ያየሁት፤ ከዚያ በፊት ካየሁት ይለይ ነበር። ቀደም ብሎ ኃጢአት እንደሰራሁኝ ጥብቶኝ ነበር፤ በእነዚያ ሁለት ደቂቃዎች ግን ከባድ ኃጢአትኝነት ሰለተሰማኝ ጭንቅላቴን እንኳ ወደ ላይ ማንሳት አቅቶኝ ነበር። ስለዚህም ኃጢአቴን ተናዘዝኩ፤ የእግዚአብሔርንም ይቅርታ ጠየቅሁ።

እግዚአብሔር ለአናንተ በማብራት ፍርድን ሲፈርድ፤ በብርሃኑ ለር ትወድቃላችሁ። ኃጢአታችሁ በብርሃኑ ከተፈረደበት በኋላ፤ ያ ኃጢአት ለዘላለም ራሱን ቀና አያደርግም። ከዚያ ይልቅ ይደመሰሳል። ሰውን የራሱን ኃጢአት እንዲፈርድበት ያደረገው ብርሃን፤ የፍርድ ብርሃን ነው። ማንም በእግዚአብሔር ብርሃን አልፎ በሕይወት መኖር አይችልም። ለምሳሌ፤ ውሸትን ማጥፋት አቃታችሁ፤ የእግዚአብሔር ብርሃን ሲበራ ግን ውሸት ይወገዳል። ይህም የእግዚአብሔር ሥራ ነው። ነጻ የሚያወጣ ጌታ ነው። አንዳንዶች የተፈጥሮ ሕይወታቸው ምን ያህል ጠንካራ እንደሆነ ያውቃሉ፤ ምንም ሊያደርጉት ግን አይችሉም። በሰዎች ፊት ትሁት ለመሆን ይሞክራሉ። ሆኖም የሞትን ኃይል የሚሰብር የፍርድ ብርሃን ብቻ ነው። ይህን ያውቃሉ፤ ግን ይህ ለእነርሱ ትምህርት ብቻ ሊሆን ይችላል።

በትምህርት እና በመገለጥ መካከል በጣም ትልቅ ልዩነት አለ። ትምህርት አንድ ሰው ከሰማ በኋላ ሊደርገው የሚገባ ነገር ነው፤ መገለጥ ግን የተከናወኑትን ነገሮች ማየት ነው። ብርሃን ሲመጣ ችግሩ ይፈታል። በእውቀት ለኃጢአት እውቅና ወደመሰጠት በመምጣታችንና፤ በብርሃኑ ኃጢአታችንን መናዘዛችን መካከል ያለው ልዩነት ታላቅ ነው። ሰብሮ መውጣት (ፋሬስ) የፍርድ ብርሃን ነው። ኃጢአተኛ ተደላድሎ ሊኖር ይችላል፤ የእግዚአብሔር ብርሃን ሲመጣ ግን፤ ያልቅለታል፤ ይገላገላልም። እያንዳንዱ ሰው ይህ የማያልቅ ውጤትን የሚሰራው መሰረታዊ መገለጥ ሊኖረው ይገባል። እናም በእውነት ከተለማመደው፤ ከዚህ በኋላ ራሱን መፍረድ ይችላል።

የእግዚአብሔር ሥራ በጳውሎስ መለወጥ በግልጽ ታይቷል። ይህ ሰው ቤተ ክርስቲያንን ይጠላ፤ የቅዱሳንንም ደም ያፈሰ ነበር። ወደ ደማሰቆ ይሄድ በነበረ ጊዜ ግን፤ የእግዚአብሔር ብርሃን በእርሱ ላይ አበራ። ጥላቻውን ምን ማድረግ እንዳለበት መጨነቅ አያስፈልገውም፤ ምክንያቱም የዚህ ዐይነት ችግር አሁን የለበትም፤ ከወደቀበት በተነሳም ጊዜ ማንንም አልጠላም ነበርና። በፍርድ የምናገኘው ደህንነት ይህ ነው። የማይሟሟውን ችግራችንን የፈታው ፍርድ ነው። መሰቀሉ ነው። ለሰው የማይቻለው፤ ለእግዚአብሔር ይቻላል።

ብዙውን ጊዜ ሰው ማሸነፍ የማይችለው ነገር ይገጠመዋል። የሆነ ውሳኔ ይወሰንና እንባውን ሊያፈሰ ይኖራል፤ እንግዳው ነገር ግን ይህ ምንም የማያግዝ መሆኑ ነው። ሆኖም አንድ ቀን የእግዚአብሔር የፍርድ ብርሃን በእርሱ ላይ ያበራል፤ የነገሩን አስቸጋሪነት ያን ጊዜ እንዲያይ ይደረጋል፤ እናም ኃጢአቱን በተናዘዘ ጊዜ፤ ያ ኃጢአት ከእርሱ ይወሰዳል፤ እንግዲህ እንዴት ሰውዬው ከተናዘዘ በኋላ፤ ኃጢአቱ ከእርሱ ጋር አብሮ ይኖራል? በመገለጥ ጊዜ፤ የኃጢአት ኃይል ይደመሰሳል።

ብቁ ሰላሰመሆናችሁ ትጨነቁ ይሆናል፤ ሆኖም ምን ያህል ደካማና መጥፎ እንደሆናችሁ አይታችሁ እታውቁም። ትምህርቱን ስለሰማችሁ ብቻ ነው ደካማ እንደሆናችሁ የምትናገሩት። እግዚአብሔር ይናገራል፤ እናንተ ግን ትምህርት ብቻ ትሰማላችሁ። በውጤቱም ቅድስናን ትከተሉታላችሁ፤ ታደንቁታላችሁም፤ ምንም ማድረግ ግን አትችሉም። በመሆኑም፤ እግዚአብሔር በብርቱ ብርሃኑ እንዲያበራላችሁ ጠይቁት፤ የሚያስጨንቃችሁም ይወገዳል። እግዚአብሔር በብርሃኑ ይሰራል። ራሳችሁን ለእርሱ እጅ ሰጡ፤ የሚያስፈራው ብርሃኑም በላያችሁ እንዲወድቅ ፍቀዱ። ዛሬ ራሳችሁን ለፍርድ ብታቀርቡ፤ በኋላ ወደ ፍርድ አትመጡም።

ሁሉም ሰው አንድ ጊዜ ሊበራለትና ሊፈረድበት ግድ ነው። ያልዳኑት እንኳ አንድ ቀን ይፈረድባቸዋል። የሚሰርቅ ወይም የሚገድል በዓለም ሕግ አንድ ቀን ይያዛል፤ ከተያዘ በኋላ የሚደርስበት ሰቃይ፤ ወደፊት ከሚደርስበት አንድ ሺኛውን እንኳ አይሆንም። ነገር ግን በጌታ ሥርዐት መያዝ፤ እንደ ተኮነኑ፤ በዓለም እንዳሉ ሰዎች፤ ከመሆን ጋር አንድ እይደለም። በእርግጥም ፍርድ ጌታ ለእኛ የሰጠን ምህረትና ጸጋ ነው። ጸጋው በመስቀሉ ዐይነት ይገለጻል።

እንግዲህ ስለ ምህረቱ እና ስለ ፍርዱ እንዘምር። የበጉንና የሙሴን መዝሙር እንዘምር (ራእ 15 ÷ 3-4)።

የምዕራፉ ፍሬ ሐሳቦች

- በአንድ በኩል ጸጋን ተቀበልን፤ በሌላ በኩል ደግሞ ተፈረደብን። እኛ የተፈረደብንና ውለታ የተዋለልን ህዝቦች ነው።
- እግዚአብሔር ከእርሱ የሚቃረነውን ሁሉ ይፈርድበታል፤ እኛስ እንዲሁ እንፈርዳለንን?
- እግዚአብሔር ለእናንተ በማብራት ፍርድን ሲፈርድ፤ በብርሃኑ ስር ትወድቃላችሁ።
- እግዚአብሔር በብርቱ ብርሃኑ እንዲያበራላችሁ ጠይቁት፤ የሚያስጨንቃችሁም ይወገዳል።
- ራሳችሁን ለእርሱ እጅ ሰጡ፤ የሚያስፈራው ብርሃኑም በላያችሁ እንዲወድቅ ፍቀዱ።
- ሁሉም ሰው አንድ ጊዜ ሊበራለትና ሊፈረድበት ግድ ነው።
- ፍርድ ጌታ ለእኛ የሰጠን ምህረትና ጸጋ ነው።

5

ፍርድ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ

"ከእናንተ መካከል ብዙዎች የደከሙትና የታመሙት፤ እንዳንደችም የንቀላፋት በዚህ ምክንያት ነው። ራሳችንን ብንመረምር ግን ባልተፈረደብን ነበር። ነገር ግን ጌታ በሚፈርድብን ጊዜ እንገሰጻለን፤ ይኸውም ከዓለም ጋር አብረን እንዳንኮነን ነው።" (1ቆሮ 11 ÷ 30-32)

"ፍርድ ከእግዚአብሔር ቤት የሚጀምርበት ጊዜ ደርሶአልና። እንግዲህ ፍርድ የሚጀምረው በእኛ ከሆነ ለእግዚአብሔር ወንጌል የማይታዘዙ ሰዎች መጨረሻቸው ምን ይሆን?" (1ኢጥ 4 ÷ 17)

"እግዚአብሔር ጻድቅ ጻፋ ነው፤ ቁጣውንም በየሰዓቱ የሚገልጥ እምላክ ነው።" (መዝ 7 ÷ 11)

"እይላችሁ መድከሙን፤ ባሪያም ሆነ ነጻ ሰው አለመቅረቱን በሚያዩበት ጊዜ፤ እግዚአብሔር ለህዝቡ ይፈርዳል፤ ለእገልጋዮቹም ይራራል።" (ዘፃ 32 ÷ 36)

"በህዝቡ ይፈርድ ዘንድ፤ በላይ ያለውን ሰማይንና ምድርን እንዲህ ብሎ ይጠራል።" (መዝ 50 ÷ 4)

"የእስራኤል ቤት ሆይ፤ ስለዚህ እንደየሥራችሁ በእያንዳንዳችሁ ላይ እፈርዳለሁ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር። እንግዲህ ንስሐ ግዞ፤ በኅጢአት እንዳትጠፉ፤ ከኅጢአታችሁ ሁሉ ተመለሱ።" (ሕዝ 18 ÷ 30)

"ጽዮን በፍትህ፤ በንስሐ የሚመለሱ ነዋሪዎቿም በጽድቅ ይዋጃሉ።" (እ.ሳ 1 ÷ 27)

እግዚአብሔር በህዝቡ ሊፈርድ ይችላል (መዝ 50 ÷ 4)። ፍርድ በእግዚአብሔር ቤት ይጀምራል፤ ይላል ጌታ። ይህ በርግጥም የወደፊቱን ያመለክታል፤ የሚመጣው ፍርድ ብዙ አካባቢን የሚያካልልና ብዙ ክፍሎች ያሉት ነውና፤ ታላቁ የነጭ ዙፋንም የመጨረሻው ክፍል ነው። የመጀመሪያው ክፍል የአሁኑ የእግዚአብሔር ቤት ፍርድ ነው። በእግዚአብሔር ልጆች መካከል እንዲህ ያለው ፍርድ ተጣይ ነው። በአጠቃላይ ሲታይ ለሌሎች ሰዎች ፍርድ አልፎ አልፎ የሚከሰት ነገር ነው፤ ከእግዚአብሔር ልጆች ጋር በተያያዘ ግን ቀጣይ ጉዳይ ነው።

የእግዚአብሔርን ቀጣይነት ያለው ፍርድ ማጣጣም የተሰጠው ለእግዚአብሔር ልጆች ብቻ ነው። የእግዚአብሔር ልጆች ያልሆኑት ይህ አልተሰጣቸውም። "ነገር ግን ጌታ በሚፈርድብን ጊዜ እንገሰጻለን፤ ይኸውም ከዓለም ጋር አብረን እንዳንኮነን ነው።" (1ቆሮ 11 ÷ 32) ። የሚፈረድብን መሆኑ በእውነትም አጋና ደስታ ነው፤ ውጤቱም እንዳንኮነን የሚያደርግ ነው። በእርግጥም እግዚአብሔር ዓለም በጣም የተበላሸች እንዳትሆን የሆነ ጊዜ ይፈርድባታል። ለምሳሌ፤ በዘፍጥረት ላይ የሚገኘው በውሃ መጥለቅለቅ ከመበላሸት ለመከላከል የተደረገ ነው። በእግዚአብሔር ልጆች ሕይወት ላይ የሚደረግ ፍርድ ግን በላማው እነርሱን ከሚመጣው ፍርድ ማስመለጥ ነው። እንደ ቀን እግዚአብሔር የኅጢአትን ኅይል ሙሉ በሙሉ ያደመሰሳል፤ በመጀመሪያ ግን ዛሬ ይህንኑ በልጆቹ ውስጥ አከናውኖታል።

እግዚአብሔር ያዘራል እንዲሁም ያቃጥላልም። ዛሬ የእግዚአብሔር ልጆች ኅይል አያጥራቸውም፤ መገለጥ ግን ያጥራቸዋል። ትክክል ያልሆኑ ነገሮችን ለማስወገድ ኅይል እንደሚያስፈልግ እናስብ ይሆናል። ከመካከላችን፤ እግዚአብሔርን የሚቃረነውንና የሚቃወመውን ሁሉ የሚያስወግድ መገለጥ እንጂ ኅይል እንዳልሆነ፤ የሚያውቅ ማን ነው? እግዚአብሔር ሲገልጥላችሁና የኅጢአትን ኅጢአትነት ሲያሳያችሁ፤ ኅጢአት ትቷችሁ ይሄዳል። ደርቆ ይኮስሰና ይሄዳል። ብርሃን ጥፋታችንን እንድናምን ያደርጋልና፤ ብዙ ብርሃንም የኅጢአትን ኅይል ያስወግዳልና። እግዚአብሔር እንዲገለጥልን ፈቃደኛ እንሁን። ሲዘራልን ኅጢአት ጭንቅላቱን ቀና ማድረግ አይችልምና።

ይህንን ብርሃን ማየት ይቻላል? ከእግዚአብሔር የሆነው እሳት እያቃጠለ እንደሆነ እንረዳ። ኅጢአትን የማያቃጥል ከሆነ፤ ሰውዬውን ያቃጥለዋል። ብርሃን ተቀባይነት አላገኘም ማለት ለትጣት ተሰጠን ማለት ነው። ቅጣት የእግዚአብሔር ሁለተኛ

ተግባር አይደለም፤ ብርሃን ተቀባይነት ሳያገኝ ሲቀር የሚመጣ ነው እንጂ። ቅጣት የፍርድ ዐይነት ነው። የፍርድን ብርሃን የተተበለ ይድናል፤ ብርሃኑን ያልተተበለ ግን ይተጣል። ቅጣት የእግዚአብሔር ፍርድ ነው። የሚመጣውም ብርሃን ተቀባይነት ሳያገኝ ሲቀር ነው። እንዳለመታደል ሆኖ የሚከሰቱ ነገሮች ሁሉ የግድ የእግዚአብሔር ቅጣት ናቸው ማለት አይደለም፤ ምንም እንኳን አብዛኞቹ ቢሆኑም።

አንድን ቅጣት የሰይጣን ጥቃት ይሁን የእግዚአብሔር ቅጣት በምን እናውቃለን? እግዚአብሔርን የሚፈሩ ሁሉ እግዚአብሔር ሊናገር የፈለገውን ይሰማሉ። ሆኖም ብዙ የእግዚአብሔር ልጆች ብርሃኑን ማየት ይላናቸዋል። ብዙ ቅጣቶች ግባቸውን አይመቱም። ከቅጣቱ በኋላ እንኳ፤ አለመታመናቸውና ቅድስናቸውን ማፍረሳቸው ምኑ ጋ እንደሆነ አያይም። ስለዚህ መገለጥን እንጠይቅ፤ ይህም በእውነትም መባረክ ነውና። ብርሃንን ዛሬ ማየት የእግዚአብሔር ፍርድ በቤቱ መሆኑን ማረጋገጫ ነው።

እግዚአብሔር ኅጢአትን ለመከላከል ሲል አንዳንድ ጊዜ በዓለም ላይ መፍረዱ፤ በቤቱ ውስጥ ያለው ፍርዱ ግን የማይቋረጥ መሆኑ አያስገርምም? በብሉይ ኪዳን ጊዜ የእግዚአብሔር ፍርድ በቤቱ ብቻ እንደነበር እናስተውል። ቃዴስ ላይ የእግዚአብሔር ህዝብ በከነዓን ያሉትን ግዙፎቹን የዴናቅን ዝርያዎች ፈርቶ ነበር፤ ሆኖም የእግዚአብሔር ምስክሮች የነበሩት ካሌብና ኢያሱ ጠላቶቻችን እንደ እንጀራ ይሆኑልናል አሉ (ዙኑል 14 ÷ 9)። ችግሩ በጨመረ ቁጥር፤ ምግቡም የተሻለ ይሆናል። (እ! በችግር ካለማለፋቸው የተነሳ ደካማ የሆኑት የእግዚአብሔር ልጆች ስንቶች ናቸው! ችግራቸው "ምግባቸው" ላይ ነው።) በዚያን ጊዜ እግዚአብሔር በውጭ ካሉት ይልቅ በቤቱ ካሉት ከራሱ ሕዝብ ጋር ብዙ ነገር ነበረው። ከሃያ ሁለት ዓመት በላይ የነበረ ሰው ሁሉ ከነዓን መግባት

እንደማይፈቀድላቸው ተነገራቸው፤ ዐዲሱ ትውልድ መግባት እስኪችሉ ድረስ እርባ ዓመታት ማለፍ ነበረባቸው። ህዝቡ ይህንን ሲሰሙ፤ ሲያምፁ ተነሡ፤ ሲዋጉም ወሰኑ። እግዚአብሔር ግን ከህዝቡ ጋር አልነበረም ፍርድን ፈርዶባቸዋልና።

እግዚአብሔር በነነዌ ለነበሩ አህዛብ ምህረቱን አበዛላቸው፤ የራሱ ልጆች ሆኑትን አስራሌላውያንን ግን ወደ ተሰፋይቱ ምድር እንዳይገቡ ከለከለ! ወደ እግዚአብሔር በይበልጥ ስንጠጋ፤ ቅጣቱ በዛው ልክ ይጨምራል። ሰው ከእግዚአብሔር ሲርቅ ቀለል የሚልሰት ይመስላል። ዛሬም ልክ እንደ ጥንቱ እግዚአብሔር በህዝቡ ላይ ትልቅ ትኩረት አለው።

ከብሉይ ኪዳን የሚጠቀሰው ሌላው ምሳሌ የማርያም ነው፤ እሷም ሙሴ ኩሻይትን ሚስት አድርጎ ሲወሰዳት፤ ሙሴን ተቃውሟ በመናገር ኅጢአት የሰራች ነች፤ እናም በለምጽ ተመታች። ምንም እንኳን በእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል ነብይት የነበረች ቢሆንም፤ ከመኖሪያ ክልሉ ውጪ ሊዘጋባት ግድ ነበር። (እግዚአብሔር በዓለም ላይ እንደዚህ አያደርግም።) የራሷ አባት እንኳ ፊቷ ላይ እስኪተፋባት ድረስ፤ ለሰባት ቀናት በነፍረት መቀመጥ ነበረባት።

የቆሬንና የ250 አጋሮቹን ጉዳይ እናንሳ፤ እርሱም ሙሴንና አሮንን ከጌታ ምዕመናን በላይ ራሳቸውን ከፍ አድርገዋል ሲል የከሰሳቸው ነው። እነርሱም እግዚአብሔርን ማገልገል እንደሚችሉ ተከራክረዋል። ይህንን በማድረጋቸውም፤ በጌታ የተሰጠውን ሥልጣን ገልብጠዋል። እግዚአብሔር ሌሎቹን ህዝቦች ከቆሬ፤ ከዳጋንና ከአቢራም ድንኳኖች አንዲርቁ በከባድ ሁኔታ እስጠነቀቁ፤ ምክንያቱም ቀጥሎ የሆነው የቆሙበት ምድር ተሰንጥቆ በጥልቁ ከነሕይወታቸው መዋጥ ነው። እግዚአብሔር በከባድ ሁኔታ የሚቀጣው ቤቱን ስለሆነ፤ ዓለምን ስላልሆነ ነው። ሥልጣን በትንሳኤ የሚመጣ ነው፤ በሥጋ ውስጥ የተደበቀ

አይደለም። የትንሳኤው ሥልጣን የተተወ ሲሆን፤ ሞት ይከተላል።

በታሪክ እንደ እስራኤል ሕዝብ በመፈራረስ የተሰቃየ ሌላ ሕዝብ የለም፤ ምክንያቱም ደግሞ ያ ህዝብ የእግዚአብሔር ቤት ነበር። እርሱ መንገዶቹን እንዲገልጽ መረጣቸው፤ በመሆኑም ነጠላት በመካከላቸው በተገኘ ቁጥር በዚያ ፍርድ ነበር። የእግዚአብሔር ቤት እንደመሆናቸው፤ ከእግዚአብሔር ሲርቁ ቁልቁል ይወርዳሉ፤ ወደ እርሱ ሲቀርቡ ግን ከፍ፤ ከፍ፤ ይላሉ። ለዓለም ግን እንዲህ አልነበረም። የዓለም ሕዝብ ወደ እግዚአብሔር መቅረብ ሲፈልጉ የሚቀጡ፤ ከእርሱ በራቁ ቁጥር ግን ብልፅግናን የሚያጣጥሙ ይመስላል። ሆኖም ልጆቹን በተመለከተ፤ ወደ እግዚአብሔር ይበልጥ በቀረቡ ቁጥር ይበልጥ ሥርዐት ይይዛሉ።

የብሉይ ኪዳን ምሳሌዎችን እንቀጥልና፤ የመሳፍንቱ ጊዜ ካለፈ በኋላ፤ በዳዊት ላይ የደረሰው ፍርድ በሌሎቹ ነገሥታት ከደረሱት ፍርዶች የሚበዛ ነበር። ንጉሥ ሳኦል እንኳ ዳዊት የተቀጣውንና የተፈረደበትን ያክል አልደረሰበትም። ዳዊት ነጠላት ሲሰራ፤ በሚስጥር ሳደረገው በግልፅ ይከፈለው ነበር። አንድ ህጻን ልጁ ሞቶበታል፤ ሁለቱ ወንድ ልጆቹ ጠፍተዋል።

የእግዚአብሔር ታቦት በዐዲስ ጋሪ ተጭኖ በሚወሰድ ጊዜ፤ በሬዎቹ ሚዛናቸውን ሲሰቱ፤ ያሳ ወደ ታቦቱ ተጠግቶ እንዳይወድቅ ደገፈው። ምንም እንኳ ያሳ ለበጎ ቢያስበውም፤ እግዚአብሔር ያሳን አስከሞት መታው።

የቅጣቱን ክብደት የሚወስነው ለእግዚአብሔር ያለን የቅርበት መጠን ነው። የእስራኤል ልጆች የእግዚአብሔር ቤት ስለነበሩ ብዙ ጊዜ ተፈርዶባቸዋል። ይህ እግዚአብሔር ከውስጥ ወደ ውጭ እንደሚሰራ ያሳያል። የእስራኤልን ቁሶች ተመልከቱ። ከቅዱሱ ቦታ ነጠላትን ማራቅ አለባቸው፤ ነጠላትን ከዚሮአቸው ማራቅ አለባቸው። እግዚአብሔር የእስራኤልን ሕዝብ ሊታገስ ይችላል።

በካህናቱ ላይ ግን ይጠነክርባቸው ነበር። አንድ እስራኤላዊ ነጠላትን ካደረገ ከአምስት ወራት በኋላ ወደፊት ያህ ሊመጣ ይችላል። በቅዱስ መቅደሱ ያለው ካህን ግን በየቀኑ መስዋዕት ማቅረብ አለበት። ለካህን መስዋዕት የማቅረብ ጉዳይ በዓመት ሶስቱ የሚከናወን አይደለም። ካህኑ ሁልጊዜ ይህን ካላደረገ፤ ወዲያውኑ ይሞታል። እግዚአብሔር ማንኛውንም ሰው ሊተው ይችላል። ካህኖችን ግን ይህንን እንዲያደርጉ አይፈቅድም።

ዛሬ እኛ ክርስቲያኖች የእግዚአብሔር ቤት ነን፤ የሕያው እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ነን። ከእስራኤል ልጆች በፊት ይጠብቅ እንደነበረው፤ ከእኛም ያንኑ ይፈልግብናል። ብርሃኑ ነጠላትን ያቃጥላል፤ አለዚያ ቅጣትን እንቀበላለን። ወደ ፍርድ የምንመጣው የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ስለሆንን ነው። ክርስቲያን መሆን ቀላል አይደለም፤ ምክንያቱም ማቋረጥ ወይም ትቶ መውጣት አይቻልም። ክርስቲያን የራሱን ስሜት የተወ ነው። የእግዚአብሔር ሕይወት እንዲሁም የእግዚአብሔር መንፈስ በእርሱ ውስጥ አለ። ሌሎች ህዝቦች በግድ የለሽነት ሊኖሩ ይችላሉ፤ እናንተ እና እኔ ግን እንደዚያ ልንኖር እንችልም። ትንሿ ግጭት ቀላል ነገር አትሆንም። የሚፈለገውም ክርስትና ይህ ነው። ብርሃንን ከተውን፤ እግዚአብሔር እንዳንደችን እስኪደክሙ ድረስ ይፈርድባቸዋል፤ እንዳንደች ደግሞ ሊሞቱ እንኳ ይችላሉ።

የትኛውም ችግር ሳናስተውለው እንዳያልፍ እንጠንቀቅ። እግዚአብሔር በነፃ በሌቱን እናዝናለን። ለአማኝ በእግዚአብሔር ከመተው የበለጠ መጥፎ ነገር የለምና። መቀጣት ልጅ መሆን ነው፤ አለመቀጣት ግን ህጋዊ ያልሆነ ልጅ እንደመሆን ነው። አንድ ሰው ካልተቀጣ፤ እፈራለታለሁ። ቅጣት እንደ እግዚአብሔር ማስጠንቀቂያ ያገለግላል። ብርሃንን ማየት ሲሳናችሁ፤ እንድታዩ ጸልዩ።

የምዕራፉ ፍሬ ሐሳቦች

- የእግዚአብሔርን ቀጣይነት ያለው ፍርድ ማጣጣም የተሰጠው ለእግዚአብሔር ልጆች ብቻ ነው።
- ቅጣት የእግዚአብሔር ሁለተኛ ተግባር አይደለም፤ ብርሃን ተቀባይነት ሳያገኝ ሲቀር የሚመጣ ነው እንጂ።
- ዛሬም ልክ እንደ ጥንቱ እግዚአብሔር በህዝቡ ላይ ትልቅ ትኩረት አለው።
- የቅጣቱን ክብደት የሚወሰነው ለእግዚአብሔር ያለን የቅርበት መጠን ነው።
- ብርሃኑ ንጢአትን ያቃጥላል፤ አለዚያ ቅጣትን እንቀበላለን።
- ሌሎች ህዝቦች በግድ የለሽነት ሊኖሩ ይችላሉ፤ እናንተ እኖ እኔ ግን እንደዚያ ልንኖር አንችልም።
- ብርሃንን ማየት ሲሳናችሁ፤ እንድታዩ ጸልዩ።

የእግዚአብሔርን ፍርድ ጠብቁ

"ሙሴ ወደ ህዝቡ ሄዶ የእግዚአብሔርን ቃሎችና ህጎች በነገራቸው ጊዜ በአንድ ድምፅ ሆነው፤ 'እግዚአብሔር ያለውን ሁሉ እናደርጋለን' አሉ።" (ዘጸ 24 ÷ 3)

"በርቦቱንና ሕጌን ጠብቁ፤ እነዚህን የሚጠብቁ በሕይወት ይኖርዋቸዋልና፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ።" (ዘላ 18 ÷ 5)

"እነዚህን ሕጌን ብታዳምጥና በጥንቃቄ ብትጠብቃቸው፤ አምላክህ እግዚአብሔር ለአባቶችህ እንደማለላቸው ከአንተ ጋር የገባውን የፍቅር ዚዳኑን ይጠብቃል።" (ዘዳ 7 ÷ 12)

"እርሱ አምላክ፤ ሥራውም ፍጹም ነው፤ መንገዱም ሁሉ ትክክል ነው፤ የማይሳሳት ታማኝ አምላክ፤ ቀጥተኛና ጻድቅ አምላክም እርሱ ነው።" (ዘዳ 32 ÷ 4)

"በርቦትህን ለያዕቆብ፤ ሕግህንም [ወይም ፍርድህንም] ለእስራኤል ያስተምራል። ዕጣን በፊትህ፤ የሚቃጠለውን መስዋዕት ሁሉ በመሰዊያህ ላይ ያቀርባል።" (ዘዳ 33 ÷ 10)

"ለም የሆነውን መሬት ለራሱ መረጠ፤ የአለቃም ድርሻ ለእርሱ ተጠብቆሊታል። የሕዝቡ መሪዎች በተሰበሰቡ ጊዜ፤ የእግዚአብሔርን ጽድቅና በእስራኤል ላይ የበየኑን ፍርዱን ፈጽሙ።" (ዘዳ 33 ÷ 21)

"ፍትህ እንዳይዛነፍ፤ የሚጠብቁ፤ ጽድቅን ሁልጊዜ የሚያደርጉ የተባረኩ ናችሁ።" (መዝ 106 ÷ 3)

"ከአንደዙትህ የሚወጣውን ደንብ ሁሉ፤ በከንፈሬ እናገራለሁ። . . . ሀወትር ደንብህን በመናፈቅ፤ ነፍሴ እጅግ ዛለች። . . . የእውነትን መንገድ መርጫለሁ፤ ሕግህንም ፊት ለፊቱ አድርጌአለሁ። . . . ሕግህን ተስፋ አድርጌአለሁና፤ የእውነትን ቃል ከአፌ ፈጽመህ አታርቅ። . . . ሕግህን ከተወ ከፋዎች የተነሳ፤ ቁጣ ወረረኝ። . . . አንተው ራስህ አስተምረኸኛልና፤ ከድንጋጌህ በወር አላለሁም። . . . የጽድቅ ሕግህን ለመጠበቅ፤ ምክላሁ፤ ይህንኑ አጸናለሁ። . . . እግዚአብሔር ሆይ፤ ፈቅጂ ያቀረብኩትን የአፌን የምሥጋና መስዋዕት ተቀበል፤ ሕግህንም አስተምረኝ። . . . ሥጋዬ አንተን በመፍራት ይንቀጠቀማል፤ ፍርድክንም እፈራለሁ። . . . እግዚአብሔር ሆይ፤ ርሀራሄህ ታላቅ ነው፤ እንደ ሕግህ ሕይወ አድርገኝ። . . . ቃልህ በሙሉ እውነት ነው፤ ጽድቅ የሆነው ሕግህም ዘላለማዊ ነው።" (መዝ 119 ÷ 13፤ 20፤ 30፤ 43፤ 53፤ 102፤ 106፤ 108፤ 120፤ 156፤ 160)

"እንደ ቸርነትህ መጠን ድምጹን ሰማ፡ እግዚአብሔር ሆይ፡ እንደ ሕግህ መልሰህ ሕይወቴ አድርገኝ። . . . አመሰግንህ ዘንድ ዘሕይወት ልኑር፡ ሕግህም ይርዳኝ።" (መዝ 119 ፥ 149፡ 175)

"ዝማንኛውም ክርክር ካሠናት ዳኞች ሆነው ይገልጻሉ፡ በስርዐቱም መሰረት ይመሰገኑ። የተለዩ በዓላቱን የሚመለከቱ ሕጎችንና ስርዐቶችን ሁሉ ይጠብቁ፡ ስንዘረዝራቸው ቅዱስ አድርገው ይጠብቁ።" (ሕዝ 44 ፥ 24)

"በልዚህ ዘንቢያቱ ቆራረጥኝሁ፡ በአፌም ቃል ገደልኝሁ፡ ፍርድም እንደ መሰረቅ በላያችሁ አበራ።" (ዘላ 6 ፥ 5)

"ሕጉ ሁሉ በፊቱ ነው፡ ከስርዐቱም ዘመር አላልሁም።" (2ኛው 22 ፥ 23)

እግዚአብሔር መገለጥን ለፍርድና የተደበቀውን ሁሉ ለመግለጥ የሚጠቀምበት እንዴት ነው?

ፍርድ እግዚአብሔር ለሞት የመለሰው መልስ ነው፡ እርሱ ኅጢአትን ለማስወገድ ተጠቅሞበታልና። መስቀሉ ደህንነት ነው፡ ነገር ግን ፍርድም ነው። መስቀሉን ልንቀበለው ይገባል። የእግዚአብሔር ቤት ምንጊዜም በእርሱ የፍርድ ብርሃን ቢታች ነች። መስዊያው በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ አለ። የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መቆም የቻለችው፡ ሁሉም በመስዊያው ማለፍ ስላለበት ነው (መስዊያው እንደ መስቀሉ ፍርድ ይገለግላል)። በእግዚአብሔር ቤት ፍርድ በየቀኑ ይገለግላል። ማንም ወደ ፍርድ ሳይመጣ በእርሱ ቤት መኖር አይችልም። የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እስካለች ድረስ፡ መገለጥ የግድ ይኖራል። የእግዚአብሔር የመገለጥ ፍርድ በላሞ፡ ልጆቹን ከእርሱ ቅድስና ጋር በሙሉ በዘብረት ማቆየት ነው።

አሁን ደግሞ የፍርድን ሊላ መገለጫ መጥቀስ እወዳለሁ (የዕብራውያን "ማሸጥ" የሚለው ቃል ሕግ ወይም ፍርድ ተብሎ ሊተረጎም ይችላል)። ይህም የእግዚአብሔርን ፍርድ መጠበቅ ነው። እግዚአብሔር ፍርዱን መቀበል እንዳለብን አውጇል። ካወቅናቸው፡ መቀበል ደግሞ አለብን።

በቻይና ሊለወጡ ወይም ሊጨመርባቸው የማይቻል ሕግጋት አሉ። እነዚህ የዋናው ፍርድ ቤት ጠባኤዎች ናቸው፡ የምድራቱ ሕግ ሆኖታል። የእግዚአብሔር ፍርድ የእግዚአብሔር ሕግጋት ናቸው። ሕግጋቱ ከፍተኛ ፈቃዱን እንደሚገልጹ ሁሉ፡ ፍርዱ ሐሳቡን ይገልጻል። በመሆኑም በቤተክርስቲያን ውስጥ ሕግጋቱን እንደምንጠብቅ ሁሉ፡ ፍርዱንም መጠበቅ አለብን። ፍርድ እግዚአብሔር ስለ አንድ ነገር ያለውን ሐሳብ ይገልጻል። ምንም እንኳን በሌሎች ሕይወት ላይ የተከሰተ ቢሆንም፡ እኔም መጠበቅ አለብኝ። ስለዚህም የእግዚአብሔር ፍርድ ዘጋችን ይሆናል ማለት ነው።

የእግዚአብሔር ፍርድ፡ ችግራችንን እንድናውቅ፡ የኅጢአትን ኅጢአትነት እንድናውቅ እና ራሳችንን እንድናውቅ የሚያደርገን የእግዚአብሔር ትልቅ መገለጥ ነው። በእግዚአብሔር መገለጥ፡ ፍርድ እና ኩነቱ መካከል እንድንት አለ። እንዳንዶች በቃዴሰ የሆነው ነገር የታረከ እውነታ ነው ይላሉ፡ ትዕዛዝ ስለሌለ፡ ከእኛ ጋር ምንም የሚያገናኘው ነገር የለም ይላሉ። ሆኖም እግዚአብሔር የምንጠብቀውና የምንማረው ፍርድ ነው ብሏል። ዛሬም እግዚአብሔር ያንኑ ዐይነት ነገር ሊያደርግ ይችላል፡ ምክንያቱም ስለ ኅጢአት ያለው አመለካከት አልተቀየረም።

ያለፉት ፍርዶች ሁሉ የእኛም ፍርዶች ናቸው። ለምሳሌ፡ ሙሴ ፀሐቱ ጠሃን እንዲያፈልቅ ሁለት ጊዜ ስለመታ እግዚአብሔር የፈረደበት ፍርድ፡ እኛ እንድንጠብቀው ኩተሳጠን ፍርድ ወጪ ሌላ አይደለም። የዛኑ ዐይነት ነገር ዛሬ ቢከሰት፡ እግዚአብሔር ያንኑ ዐይነት ነገር ያደርግ ነበር። እንደዚሁም፡ የያዛ እና የቆሬ ከ250 ሰዎቹ ጋር የደረሱት ክስተቶችም የእግዚአብሔር ፍርድ ጉዳዮች ናቸው። የእግዚአብሔር ፍርድም ለዘላለም ይኖራል። ስለዚህ የእግዚአብሔርን ፍርድ መጠበቅ ስንል ምን ማለታችን እንደሆነ ጉብቶን ይሆን? ባለፉት ዘመናት እግዚአብሔር በዘንዝቡ

መካከል ያደርግ እንደነበረው፤ እንዲሁ ዛሬ ደግሞ በቤተ ክርስቲያን ያደርጋል።

የኤፌሶን ሰዎች ከረጅም ጊዜ በፊት በእግዚአብሔር ተፈርዶባቸው ነበር፤ ዛሬም እንኳ በኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን የለም። የእግዚአብሔር ፍርድ ጨርሶ አልተለወጠም። ሁላችንም መጠበቅ አለብን። በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ የተቀመጠውን ፍርድ ብቻ አይደለም፤ እስከ ሃያኛው ክፍለ ዘመን ድረስ በነበረው የቤተ ክርስቲያን ታሪክ፤ እግዚአብሔር የፈረደውን ሁሉ ጭምር እንጂ።

አንድ ሌሎችን በጣም የመተቸት ልምድ የነበረው ወንድም አሰታውሳለሁ። አንድ ጊዜ አንድ ሌላ ወንድም ልጁ ሞተበት፤ እናም ያ የሚተቸው ወንድም ልጁ የሞተው እግዚአብሔር አባትየውን ሊቀጣው ፈልጎ እንደሆነ ተናገረ። በሌላ ጊዜ ደግሞ አንዲት እህት ልጇ ሞተባት፤ ይኸው የሚተቸው ሰው ንስሐ ካልገባን ሌሎች ብዙ እንደሚሞቱ ተናገረ። እንዲህ በማድረጉ የእግዚአብሔርን ፍርድ በእርግጥም እየጠየቀ ነበር። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ፊት ብርሃን ስላልነበረው፤ የሚተቸበት መብት አልነበረውም። ይሰጣቸው የነበሩ ትችቶች ሁሉም ትክክለኛ አልነበሩም። በሚያስገርም ሁኔታ፤ ከወር በኋላ የእርሱ ሁለት ወንድ ልጆች ሞቱበት። በሰዎች ላይ ያለው የነበረው ትችት ከደሙ የተነሳ ወይም በሥልጣን ስላልነበረ፤ የእግዚአብሔር ፍርድ በራሱ ላይ እንዲመጣ በሩን እየከፈተ ነበር።

አንድ ጊዜ በሻንግቲንግ የክርስቲያን የህክምና ኮሌጅ ይማሩ የነበሩ ሁለት ተማሪዎች ተጫዎተው ነበር። ያው ወንድም አሁንም ትችት ሰጠ። በመሓል እንዳይገባ ተናገርኩት፤ እንዲህ ያለ አመለካከት ለምን እንደያዘም ጠየቅሁት። መልስ አልነበረውም፤ ሆኖም አጮኝነታቸውን ለመሰበር በውስጡ የክፋት ሐሳብ ነበረው። አንድ ቀን ሌላ የክፋ ፍርድ አገኘው፤ በቤተክርስቲያን ሀብረት እንዳያደርግ ተፈረደበት። ስለዚህ፤

እግዚአብሔር ሥልጣን ይለጣችኋል፤ ወይም የክርስቶስን ደም በመፍራትና በመንቀጥቀጥ ትጠይቃላችሁ። የእግዚአብሔር ፍርድ በእርግጥም ሕያው ነው። በሰፈራችሁት ልክ ይሰፈርባችኋል (ሉቃ 6 ÷ 38)። ስለዚህ ምክንያት፤ የእግዚአብሔርን ፍርድ መፍራትን ተማሩ። ፍርዱን የሚያመጣብኝን ነገር ለማድረግ አልደፍርም። የእግዚአብሔር ፍርድ ፈታኝ ነው። አንድን ነገር ንጢአት ያለበት ነው ብሎ ከፈረደበት፤ ያንኑ ነገር በእኛም ሕይወት ንጢአት አለበት ብሎ ይፈርድበታል።

መጽሐፍ ቅዱስን በማንበብ፤ ለሁለትን ብናደርግ እግዚአብሔር የሚፈርድብንን፤ ሌሎች ንጢአት የሰሩ ሰዎች ላይ የፈረደውን አይተን እንማራለን። ብዙውን ጊዜ ሌሎች ወንድሞች ላይ የደረሰውን በማየት እንማራለን። በመሆኑም እየተሻሻልን እንሄዳለን። ኩሩዎች ግን ከሌሎች መማርም ሆነ፤ ራሳቸውን ማየት አይችሉም።

ፍርድ መሰረታዊ መገለጥ ነው። ማንም አንድ ጊዜ ከተፈረደበት፤ ወዲያውኑ በትንሹ ብርሃን ማየት ይጀምራል። በሌሎች አማኞች ሕይወት ያለውንም ፍርድ በማየት ይማራል። መንፈሳዊ ልቀቱም በጣም የሚታይ ይሆናል። ዘማሪው “እንደ ሕግህ ሕያው አድርገኝ” ብሏል (መዝ 119 ÷ 156)። ሕያው የሚያደርገን የእግዚአብሔር ፍርድ ብቻ ነው። ምክንያቱም ሲፈርድ፤ ሕያው እንድሆን እንዲሁም እንድሞት ያደርገኛል።

የእግዚአብሔርን ፍርድ መጠበቅ የትኛውም ሰው ማድረግ የሚችለው ነገር አይደለም። የሰውየውን የመሰረታዊ መገለጥ ልምምድ ይጠይቃል። ትናንሽ ልምምዶችን መሰረታዊ ልምምድ አድርጋችሁ አትመልከቱ፤ ምክንያቱም እነዚህ ልምምዶች የሰውን ኩራት ነው የሚጨምሩት። ለመግባባት በጣም አስቸጋሪ ሰዎች ሐሳባቸው የተከፈለ ሰዎች ናቸው። እነዚህ የተከፈሉ ሐሳቦች በትልቁ ሐሳብ መንገድ ላይ ይቆማሉ። እዚህ አካባቢ

ብዙዎች ይቀድሳሉ። እግዚአብሔር ከብርሃኑ በታች ያድርገን፤ ያለፈውን ማንነታችንን መሆን እንዳንችል።

የተርሴሱ ጳውሎስ ከሰማይ የመጣው ብርሃን ሲመታው፤ መሬት ላይ ወደቀ። ከዚያ ጀምሮ የተለየ ነበር። የእግዚአብሔር ፍርድም ይህ ነው። ጳውሎስ ከመሬት ሲነሳ፤ ሊመራ የሚገባው ነበር። ረዳት አልነበረውም። ሆኖም ይህ በጣም አስፈላጊ ሥራ ነበር።

በዘፍጥረት 1 ÷ 1-2 መሰረት፤ የቀደመው ዓለም የመጣው ከፍርድ በታች ነው። ብርሃን በመጀመሪያው ሀዲሴ ቀን መጣ (የእግዚአብሔር ሥራዎች ሁሉ መልካም ናቸው)። ሆኖም በመጀመሪያው ቀን የነበረው ብርሃን፤ ያለፈውን ፍርድ ገልጧል፤ ምድር የጠፋችና ሳይ ነበረችና፤ ጨለማም በጥልቁ ገፅ ላይ ነበር። ይህ ፍርድ በአሮጌው ስነ ፍጥረት ላይ የነበረውን ሁኔታ ይገልጣል። ፍርድ ከዚህ ቀደም የተከናወነ ነው፤ ወደ ፊት አይደለም። የዓለም ንጢአት አስቀድሞ ተፈርዶበታል። እግዚአብሔር ዐዲስ ፍርድ አይሰጥም። ስላለፈው ፍርድ መገለጥን እየሰጠን ነው። ያረጀውን ፍጥረት እንዴት እንደደመሰሰው እየሳየን ነው። እርሱ አስቀድሞ ያውቃል፤ እኛ ግን አናውቅም። በመሆኑም አንድ ቀን የእርሱን መገለጥ እንቀበልና የነበረውን ትክክለኛ ሁኔታ ማወቅ እንጀምራለን። የእግዚአብሔር መሰረታዊና አስፈላጊ ሥራም ይህ ነው።

ስለዚህ የጌታ ፍርድና ሕግጋት መጠበቅ አለባቸው። ፍርዶቹን መቀበል አለብን፤ በመጀመሪያ መሰረታዊውን፤ ከዚያም ትናንሹን።

የምዕራፉ ፍሬ ሐሳቦች

- ፍርድ እግዚአብሔር ለሞት የመለሰው መልሰ ነው፤ እርሱ ንጢአትን ለማስወገድ ተጠቅሞበታልና።
- የእግዚአብሔር የመገለጥ ፍርድ ዐላማ፤ ልጆቹን ከእርሱ ቅድስና ጋር በሙሉ በህብረት ማቆየት ነው።
- እግዚአብሔር ፍርዱን መቀበል እንዳለብን አውጇል።
- የእግዚአብሔር ፍርድ፤ ችግራችንን እንድናውቅ፤ የንጢአትን ንጢአትነት እንድናውቅ እና ራሳችንን እንድናውቅ የሚያደርገን የእግዚአብሔር ትልቅ መገለጥ ነው።
- ያለፉት ፍርዶች ሁሉ የእኛም ፍርዶች ናቸው።
- አንድን ነገር ንጢአት ያለበት ነው ብሎ ከፈረደበት፤ ያንኑ ነገር በእኛም ሕይወት ንጢአት አለበት ብሎ ይፈርድበታል።
- በሌሎች አማኞች ሕይወት ያለውንም ፍርድ በማየት ይማራል።
- የእግዚአብሔርን ፍርድ መጠበቅ የትኛውም ሰው ማድረግ የሚችለው ነገር አይደለም።
- ፍርድ ከዚህ ቀደም የተከናወነ ነው፤ ወደ ፊት አይደለም። የዓለም ንጢአት አስቀድሞ ተፈርዶበታል።

በውስጥ ባሉት ላይ ፍረዱ

"ወንድምህ ዚበድልህ ሂደህ እንተና እርሱ ብቻ ሆኖችሁ ጥፋቱን ንገረው። ዚሰማህ፡ ወንድምህን እንደ ገና የራሱህ ታደርገዋለህ። ባይሰማህ ግን ታል ሁሉ በሁለት ወይም በሶስት ምስክሮች ፊት ስለሚጸና፤ እንደ ወይም ሁለት ሰው ይዘህ እንገረው። እነርሱን ባይሰማ ለቤተ ክርስቲያን ንገር፤ ቤተ ክርስቲያንም ባይሰማ እንደ አስፋብና እንደ ቀረጥ ስብሰቤ ቁጠረው።

አውነት አላችኋለሁ፡ በምድር የሰራችሁት ሁሉ በሰማይ የታሰረ ይሆናል፤ በምድርም የፈታችሁት ሁሉ በሰማይም የተፈታ ይሆናል።" (ማቴ 18 ÷ 15-18)

"ይህን ካለ በኋላም፡ እኛ አላቸውና እንዲህ አላቸው፡ "መንፈስ ቅዱስን ተቀበለ፡ የሰዎችን ንግሐት ይቅር ብትሉ፡ ንግሐታቸው ይቅር ይባላቸዋል፡ ንግሐታቸውን ይቅር ባትሉ ግን፡ይቅር አይባላቸውም።" (ዮሐ 20 ÷ 22-23)

"እጥርስ ግን እንዲህ አለ፡ "አናንዶ ሆይ፡ መንፈስ ቅዱስን ትዋሽና ከመሬቱ ሽያጭ ታስቀር ዘንድ ሰይጣን ልብህን ለምን ሞገሳህ? ባትሸጠው ዘፈት የአንተው አልነበረምን? ከሸጥኸውስ በኋላ ቢሆን ገንዘብ ዘላቅቅ አልነበረምን? ለመሆኑ ይህን ነገር እንዴት በልብህ ማሳሰብ? የዋሽኸው እኮ እግዚአብሔርን እንጂ ሰውን አይደለም።"

አናንዶም ይህን እንደሰማ ወድቆ ሞተ፡ ይህን የሰሙትም ሁሉ ታላቅ ፍርሀት ይላቸው።

ነልማሶችም ተነስተው አስከፊነትን ገነቡት፡ ወሰደውም ተዘሩት።

ሶስት ሰዓት ይዘለም ካለፈ በኋላ፡ "ሚስቱ የሆነውን ሳታውቅ መጥታ ገባች።

እጥርስም፡ "እስቲ ንገሪኝ፤ መሬታችሁን የሸጣችሁት በዚህ ዋጋ ነውን?" አላት። እርሷም፡ "አዎን፤ በዚህ ዋጋ ነው" አለች።

እጥርስም፡ "የጌታን መንፈስ ትፈታተኑ ዘንድ እንዴት እንዲህ ተሰማማችሁ? እነሆ፤ ባልሽን የተበሩት ሰዎች ተመልሰው እግራቸው ደጃፍ ላይ ነው፤ አንቺንም ይዘው ይወጣሉ" አላት።

እርሷም ወዲያውኑ እግሩ ስር ወድቃ ሞተች፤ ንልማሶቿም ሲገቡ ሞታ አገጅት፤ አውጥተውም በባሏ አወጥቶ ቀበሯት። መላይቱን ቤተ ክርስቲያንና ይህን የሰሙትን ሁሉ፡ ታላቅ ፍርሀት ይላቸው።" (ሐዋ. ሥፍ. 5 ÷ 3-10)

"ከመካከላችሁ የገመውት ርኩሶት እንዳለ በእርግጥ ይወራል፤ እንዲህ ያለው ርኩሶት በአረማውያን ዘንድ እንኳ ታይቶ የማይታወቅ ነው፤ የእግሩን ማስት ያገባ ሰው አለና። ደገሞም ታብዶችኋል! ይልቅስ ዘዘን ተሰምቶአችሁ፤ ይህን ድርጊት የፈጸመውን ሰው ከመካከላችሁ ሊታሰውግዱት አይገባምን? ምንም እንኳ እኔ በአካል አብሬያችሁ ባልሆንም፤ በመንፈስ ግን ከእናንተ ጋር ነኝ፤ ልክ አብሬያችሁ እንዳለሁ ሆኜ፤ ይህን ባደረገው ሰው ላይ አላት፤ ፈርጂዘታለሁ። በምትሰበሰቡበት ጊዜ እኔም በመንፈስ ከእናንተ ጋር ስለምሆን፤ በጌታችን በእያሱስ ነይል፤ ሥጋው ጠፍቶ መንፈሱ ዘጌታ ቀን ትድን ዘንድ፤ እንደዚህ ዐይነቱ ለሰይጣን ይሰጥ።

መመካከታችሁ መልካም አይደለም። ጥቂት እርሾ ብዙውን ሊጥ እንደሚያገዛው ሊታውቁምን?" (1ቆሮ 5 ÷ 1-6)

"በቤተ ክርስቲያን ወጪ ባሉት ሰዎች ላይ ለመፍረድ እኔን ምን አገባኝ? በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ባሉት ሰዎች ላይ እናንተ አትፈርዱምን?" (1ቆሮ 5 ÷ 12)

ዛሬ የጌታ ቤት የእግዚአብሔር ፍርድ ማዕከል ነው። በቤተ ክርስቲያን በኩል ይፈርዳል። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ብቻ ሳይሆን፤ በቤተ ክርስቲያን በኩልም ይፈርዳል። በውጭ ላሉት ብርሃኑ የተፈጥሮ ነው፤ በቅዱሱ ቦታ ሰው የሰራው ብርሃን ነው፤ ሆኖም ከሁሉም ቅዱስ በሆነው የተፈጥሮም ሆነ ሰው የሰራው ብርሃን የለም፤ የእግዚአብሔር የግርማው ብርሃን ብቻ ይኖራል። ከሁሉም ቅዱስ በሆነው ብቻ የእግዚአብሔርን ብርሃን ታያላችሁ። ስለዚህም፤ ከሁሉም ቅዱስ በሆነው የሚኖረው ኩነኔም ከሌሎች ቦታዎች የከፋ ነው።

ቀድሞ መቅደሱ የማይንቀሳቀስ ዕቃ ነበር፤ አሁን ግን ሕይወት ያለው ነው። የእግዚአብሔር ብርሃን በቅድስት ቅዱሳን ውስጥ ነው። ዛሬ ቤተ ክርስቲያን የእግዚአብሔር ብርሃን የሚገልጥበት ቅድስት ቅዱሳን ነች። እግዚአብሔር ብዙ ጊዜ በቀጥታ የሚገልጥ ቢሆንም፤ ከዚያ በቀበለ ጊዜ ደግሞ በቤተ ክርስቲያን በኩል ይገልጻል። እግዚአብሔር ብርሃንን ለሰዎች የለጠው በቤተ ክርስቲያን በኩል ነው። በመሆኑም ፍርድ በእግዚአብሔር እጅ ብቻ የሚገኝ አይደለም፤ በቤተ ክርስቲያን እጅ ውስጥም ይገኛል።

በ1 ቆሮንቶስ 5 ላይ በውጭ ያሉት ላይ አንፈርድም፤ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉት ላይ እንፈርዳለን ተብሏል። በቅድስት ቅዱሳን የሚገኘው ብርሃን ለቅድስት ቅዱሳን ለመግለጥ ነው። በመሆኑም በቤተ ክርስቲያን ያሉት ሰዎች ማየት ሲሳናቸው፤ የእግዚአብሔር ብርሃን ታብራለች፤ ትፈርዳላችም። የቆሮንቶስ 5 ሐሳብ የበላይ ኃላፊዎች የበታቻቸው ላይ ስለ መፍረድ አይደለም የተጻፈው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለውን ንዘን ለመግለጽ ነው የተጻፈው። ምክንያቱም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ፈራጅ የሰሞና፤ ፍርድ ግን አለ። ስለሆነም የቤተ ክርስቲያን ፍርድ ካለን ዘታ ጋር ወይም ሥልጣን ጋር የሚያያዝ አይደለም። ከዚያ ይልቅ ንስሐንና ንዘንን ለማምጣት የሚደረግ ነው።

በ1 ቆሮንቶስ ላይ የተጠቀሰው ንጢአትኛ ከቤተ ክርስቲያን እንዲገለል አልተነገረውም፤ ቤተ ክርስቲያኗም ኮርታለች፤ ንዘንም አልነበረባትም። ሆኖም የቤተ ክርስቲያን ፍርድ ሃፍረትንና ንዘንን ሊያስከትል ነው የሚገባው። የፍርድ ብርሃን በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ኖሮ ቢሆን፤ ቤተ ክርስቲያኗ በመካከሏ ስለተገኘው ንጢአት ራሷን በእግዚአብሔር ፊት ታዋርድ ነበር፤ እንዲሁም ንጢአቱን ለማስወገድ ትነሳ ነበር። ብርሃን በውስጡ እስከሚያበራ ድረስ፤ ቤተ ክርስቲያን መፍረድ አትችልም። ባለሥልጣን እንድትሆን አይደለም፤ የምታዝን እንጂ። በመጀመሪያ ራሷ ላይ መፍረድ አለባት፤ ራሷ ንስሃ መግባት አለባት፤ ከዚያም ቅጣትን መለማመድ አለባት። ካልሆነ ግን፤ ከቤተ ክርስቲያን ማግለል የሕግ ጉዳይ ይሆናል።

ማቴዎስ 18 አንድ ወንድም በሌላ ወንድም ላይ ንጢአትን እንደሰራ ይነግረናል። ቤተ ክርስቲያንን የማይሰማ ከሆነ፤ ከእህዛብ እንደ አንዱ መቆጠር አስቦት። እግዚአብሔር የእርሱ ብርሃን ያለባትን ቤተ ክርስቲያን ያከብራታል። በምድር የተደረገው ሁሉ በሰማይም ተደርጓል። እናም ቤተ ክርስቲያንን ተቃውመን እንዳንናገር እንጠንቀቅ። በዚህ ዓለም ውስጥ ያሉት

ብርሃናት የተፈጥሮ እና ሰው ሰራሽ ብቻ ናቸው፤ የእግዚአብሔር መለኮታዊ ብርሃን የሚገኘው በቅድስት ቅዱሳን ውስጥ ብቻ ነው። በቅድስት ቅዱሳን ውስጥ ብርሃን ከሌለ፤ በዓለም ላይ የእግዚአብሔር ብርሃን የለም። ሆኖም ጌታ ቤተ ክርስቲያኑን አይተውም። ስለዚህም ቤተ ክርስቲያኑ አትሰወጥም፤ ይልቁንም መንፈሳዊ ማንነቷ ይቀጥላል። በዚህም ምክንያት ጌታ፤ ማንም ቤተ ክርስቲያንን የማይሰማ ከሆነ፤ ከማያምኑት እንደ አንዱ ይቆጠር፤ ለማለት ደፍሯል። ጌታችን ለመናገር ደፍሯል፤ እኔም ለማመን እደፍራለሁ።

ጌታ ኢየሱስ ቤተ ክርስቲያን እንድትፈርድ ሊያምናት የቻለው፤ መንፈስ ቅዱስ በምድር ላይ በሚሰራው ሥራ ስላመነ ነው። በሰን ፍጥረቱ በስድስተኛው ቀን፤ እግዚአብሔር ከአፈር በተሰራው የሰው አካል ላይ እፍ አለበትና ሕያው ነፍስ አደረገው። ኢየሱስ ከትንሳኤው በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ፤ መንፈስ ቅዱስን ተቀበሉ አላቸው (አነዚህ ቃላት የተነገሩት ለመላው ቤተ ክርስቲያን ነው)። በትንሳኤው ዕለት፤ መንፈስ ቅዱስን ከተቀበሉ በኋላ፤ ቤተ ክርስቲያን ሕያው ሆነች እንዲሁም መፍረድ ቻለች። በመሆኑም ዛሬ ቤተ ክርስቲያን የእግዚአብሔር ፍርድ ነች። በሚያስገርም ሁኔታ ፕሮቴስታንቶች ይህን ቃል ለመጠቀም ይፈራሉ፤ ካቶሊኮች በጣም ይጠቀሙበታል፤ ነገር ግን እኛ ራሳችን መንፈሳዊ እውነትን መፈለግ አለብን። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚሰው፤ ፍርድ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ነው፤ ምክንያቱም በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ እንዳንድ ክሶችን እናገኛለን፤ ከቤተ ክርስቲያን ማግለልን ጨምሮ። ጳውሎስ ጴጥሮስን ፊት ለፊት እንደተቃወመው ዐይነት መጋፈጦች ደግሞ የተለመዱ ነበሩ። ይህ ሁሉ ተግባር ለመመለስ ሲባል የሚደረግ ነው። ሆኖም ሁሉም ዐይነት መከራ ከተደረገ በኋላ፤ በመጨረሻ የምንጠቀመው አማራጭ ፍርድን ነው። ሆኖም የዛሬው ፍርድ መመለስ ካልቻለ፤ መመለሱ የሚመጣውን ፍርድ ይጠብቃል፤ ያም ሆኖ ግን፤ የሰውዬው መንፈስ ግን ይድናል።

በመጽሐፍ ቅዱስ የሚገኙ እውነታዎች ሁሉ ስለያንዳንዳችን ዋጋ አላቸው። ቤተ ክርስቲያን ያለ ብርሃን መስበክም ሆነ መፍረድ አትችልም። ብዙውን ጊዜ አንድ ወንድም እንደተሳሳተ፤ በትክክልም ስህተትን እንደሰራ ታውቃላችሁ፤ ሆኖም የምትቃወሙበት ቃላት ግን የላችሁም። ስህተቱ በውስጣችሁ በጣም ይሰማችኋል፤ ያም ሆኖ ጠንክር ባለ ሁኔታ አውጥታችሁ አትናገሩትም። ይህ የሆነው በውስጣችሁ ያለው ብርሃን ብቁ ስላልሆነ ነው። ይህን በማድረጋችሁም ምክንያት ይህ ኅጢአት ይረብሻችኋል። ትክክለኛ ቃላትን ካልያዛችሁ፤ የማሳመን መክራችሁ ውጤታማ አይሆንም። በቂ ብርሃን ባለመኖሩ ምክንያት፤ የትኛውም ቃል ሲያመጣ የሚችለው ፍርድ በቂ አይደለም። ቀን በቀን የሰውዬውን ስህተት ታስተውላለህ፤ አንድ ቀን ግን በሚሰራው እግዚአብሔርን በሚቃወም ነገር የተነሳ የምርህን ትናደዳለህ (ሰው ይበላጫል፤ እንዴት መናደድ እንደሚገባ አያውቅም)። በተናደድክ ጊዜ፤ በመጨረሻ የነገሩን ስር ስለነካኸው፤ ምን ልትሰው እንደሚገባ ታውቃለህ። በውጤቱም ፍርድ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ይጀምራል። አሁን እሱን ማሳመን ትችላለህ፤ ልትወቅሰው እንኳ ትችላለህ።

የእግዚአብሔር ፍርድ ከእግዚአብሔር ንዴት ጋር እንደሚያያዝ እንረዳ። ያም ሆኖ እግዚአብሔር ቁጣውን መቆጣጠር ተስኖት አያውቅም። ይህን መሰሉ ንዴትም ስፍርዱ ጥንካሬ ነው። ፍቅር የእግዚአብሔር አዎንታዊ ጥንካሬ ነው፤ ትዕግስት የእግዚአብሔር የመጠበቅ ጥንካሬ ነው፤ ንዴት ግን የእርሱ የመደምሰስ ጥንካሬ ነው። ንዴት ከእግዚአብሔር የሚቃረነውን ሁሉ ይደመስሳል። እስካሁን ጌታን ለናለብ፤ ፍቅሩ፤ ትዕግስቱ፤ እና ንዴቱ በሚገርም ሁኔታ ታላቅ ነው። እግዚአብሔር ሲናደድ፤ ኅጢአት ይደመስሳል። በቤተ ክርስቲያንም እንዲሁ ነው። እግዚአብሔር አንድን ነገር እንዳታዩ ከከሰክለ፤ በነገሩ ላይ በትክክል ስመፍረድ በፍጹም አትችሉም። የእግዚአብሔር ብርሃን ሲመጣና የነገሩን

ክፉነት ሲገልጥ ብቻ እግዚአብሔር በውስጣችሁ ያስቀመጠው ንዴት ይነሳል (ቁጣችሁን ግን መቆጣጠር ሳይላናችሁ)። የዚያን ጊዜ ወንድምህን እንዲመጣ ልትጋብዘውና ልትወቅሰው ትችላለህ።

ፊት ለፊት ከመጋፈጥ ይልቅ መውቀስ አስቸጋሪ ነው። ፍቅር ሁልጊዜም ማሳየት የሚገባችሁ ነገር ነው፤ ንዴት ግን ያልተለመደ ነው። የኅጢአትን ክፉነት ለመጀመሪያ ጊዜ ስትገነዘቡ፤ ለመፍረድ ብርታቱ አልነበራችሁም። የእግዚአብሔር ንዴት ስመፍረድ ብርታታችሁ የሚሆነው፤ ብርሃን ሲበራ ብቻ ነው። ደካማ ሰው ከመውቀስ ይልቅ ይጨቃጨቃል። መውቀስና መጨቃጨቅ በጣም የተስያዩ ነገሮች ናቸው። ቁጣን መቆጣጠር አስመቻል ራስን መቆጣጠር አለመቻል ነው፤ ንዴት ግን እግዚአብሔር የጨመረው ነው። በንዴት ውስጥ ራስን የመቆጣጠር ኃይል ሲኖር ይገባል። ጴጥሮስ እናንዳን ባነጋገረው ጊዜ ቁጣውን መቆጣጠር አላቃተውም። ቃላቶቹም ምክንያታዊ ነበሩ። ይህ የፍርድ ንዴት ነበር። በየትኛውም የቤተ ክርስቲያን ፍርድ የመጀመሪያው ደረጃ ወቀሳ ነው፤ የመጨረሻው ደረጃ ደግሞ ማገድ።

የእግዚአብሔር ፍርድ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሲከናወን፤ ከነስሐ ቡተጨማሪ ከሚከተሉት ሁለት ውጤቶች አንዱ ይሆናል፤ (1) ሁሉም ዐይነት ግንኙነት ይቋረጣል፤ ሰውዬውም ከአህዛብ እንደ አንዱ ይቆጠራል፤ መጸለይም ሆነ የጸሎቱን መልስ ማግኘት አይችልም። (2) በአካል የሚገለጥ ቅጣት ይኖራል። የፍርድ ብርሃን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከባድ ነገር ነው። ፍርዱ ውጤታማ ካልሆነ ከእግዚአብሔር ጋር ምንም ዐይነት ግንኙነት አይኖርም፤ አለበለዚያ ሞት ይኖራል። ሁለቱም ከባድ ነገሮች ናቸው። በእግዚአብሔር ፊት የሚኖሩ ሁሉ እነዚህን ማስወገድ ይኖርባቸዋል።

ፍርድ ብዙ የእግዚአብሔር ልጆች ሊለማመዱት የሚገባ ትልቅ መከራ ነው። ጌታን መፍራት ከሌለ በስተቀር፤ እንደ ሰው እንዴት ከፍርድ በታች ሆኖ ጌታን ሊባርክ ይችላል? እንበልና የቅርብ ዘመድህ ወደ ሲኦል ሲወርድ ነው። ምን ትላለህ? አብርሃም በጌታ ጥሩ ወንድም ነው። ሆኖም እስማኤል ሲሄድ ማየት ነበረበት። እኛ ያንን ማድረግ አንችል ይሆናል። አብርሃም እስማኤልንና ይሱካትን በተመለከተ መልካምና የሚወድ አባት አይመስልም ነበር። ይሁን እንጂ ለአማኝ፤ ከመውደድ የሚበልጥ አንድ ነገር አለ። ያም የእግዚአብሔር ክብር ነው። ይህ ክብር ሕይወታችን ነው። የእግዚአብሔር ክብር ሲዋረድ፤ በእርሱ ፍርድ እርሱን ልንባርከው ይገባል።

ቤተ ክርስቲያን መፍረድ ያለባት ለምንድን ነው? የወንድማማች ፍቅር እንዳይቀንስ አይደለም። የእግዚአብሔርን ክብር ለማስጠበቅ ነው። በብሉይ ኪዳን ዘመን በእግዚአብሔር ልጆች ሕይወት ውስጥ ሁለት ትላልቅ ቀውሶች ነበሩ፤ ከግብጽ መውጣታቸውና ወደ ተስፋይቱ ምድር መግባታቸው። ከእነዚህ ቀውሶች ጋር በተያያዘ፤ እግዚአብሔር ፍርድን የራሱን ክብር ለማስጠበቅ ሲጠቀምበት እንመለከታለን። በመጀመሪያ ጣዖት ሲያመልኩ አግኝቷቸው እንዴት እንደፈረደባቸው እንማራለን። ሙሴ በወርቁ ጥጃ ዙሪያ የእስራኤልን ልጆች ስለ ንጢአታቸው ከወቀሳቸው በኋላ፤ በመኖሪያው ሰፈር መግቢያ ላይ ቆሞ፤ ለእግዚአብሔር የወገኑት እንማን እንደሆኑ ጠየቃቸው። እናም የሌዊ ልጆች ወደ እርሱ ተሰበሰቡ። ሙሴም ወደ መኖሪያ ሰፈር ገብተው ንደኞቻቸውንና ዘመዶቻቸውን እንዲገድሉ ትዕዛዝ ሰጣቸው። ለሌዊ ልጆች ምርጫው የሰው ፍቅር ወይስ የእግዚአብሔርን ክብር የሚል ነው። እግዚአብሔርም የሌዊ ልጆች ለላሳዩት ታማኝነት፤ ለዘላለም እንዲያገለግሉት መረጣቸው።

ሰዎች እንደሚያስቡት፤ ወንድም ወንድሙን መግደል ልክ አይደለም፤ በእግዚአብሔር ሐሳብ ግን፤ ጥሩ ነገር ተደርጎ ነው የሚወሰደው፤ ምክንያቱም ይህ ዐይነት ጠንካራ ውሳኔ የተወሰደው የተዋረደውን የእግዚአብሔርን ክብር ለመመለስ ነው። የእግዚአብሔርን ሥራ ለመሥራት መሰረታዊው ቅድመ ሁኔታ፤ ለእግዚአብሔር ክብር ሲባል የሰው ሰሜት በታ እንዳያገኝ ማድረግ ነው። አይሆነውን ስንመለከት ደግሞ፤ አካን ንጢአትን ሰራና የእግዚአብሔርን ክብር ንድሎት መጣ። ለእግዚአብሔር የተለዩ ተብለው የተደነገጉ ነገሮች፤ በጌታ ፊት መቃጠል ወይም መደምሰስ አለባቸው። አካን ግን የተለዩትን ነገሮች እንዲቃጠሉ አልሰጠም። በመሆኑም እግዚአብሔር የእርሱ ሕዝብ አካንን እስከሞት በመውገር ይህንን ንጢአት እንዲፈርዱበት ፈለገ። እግዚአብሔር በቀጥታ ፍርዱን ባይፈጽምም፤ በተዘዋዋሪ ፈጽሞታል። እግዚአብሔር ስለ እናንተ ሰሜት አይገደውም። የሰው ሰሜት ይቀድማል ወይንም የእግዚአብሔር ክብር ይቀድማል።

በዘጸአት ዘመን የእግዚአብሔር ክብር እንደተጠበቀ፤ የሌዊ ልጆች ያደረጉት ትልቅ ማሰረጃ ነው። የእስራኤል ልጆች ከነዓን ከገቡ በኋላም የእግዚአብሔር ክብር ለመጠበቅ፤ የእግዚአብሔር ልጆች አካን ላይ ያደረጉት ማሳያ ነው። እግዚአብሔር ክብሩን የማስጠበቁን ኃላፊነት ለቤተ ክርስቲያን አምኖ ሰጥቷታል። ከቤተ ክርስቲያን ማገድ ዐይነት ፍርድ ብዙም አይታይም፤ በብርሃን ፍርድ መዳኘት ግን የተለመደ ነው። እግዚአብሔር የንዴት ብርታት ሲሰጣችሁ፤ ውጤቱ ነጻ መውጣት ወይንም ሞት ነው። ቤተ ክርስቲያን ለማዳን ብርሃን ትሰጣለች፤ ወይንም የቀደመው ብርሃን ስለተተወሊላ ብርሃን አይኖርም።

ለመደምደም ያህል፤ የፍርድ መንፈስን አሰመልክቶ ለሰባት ቀናት አብረን ባሳለፍነው ጊዜ፤ ጥሩ ነገርን ይዘናል። በመጀመሪያ፤ እግዚአብሔር ክብሩን ለማስጠበቅና ንጢአትንና

መሰል እርሱን የሚቃረኑ ነገሮችን ለመደምሰስ፤ ፍርድን እንደሚጠቀም ተምረናል። ሁለተኛ፤ ፍርድ ለእኛ ብርሃን ነው። ሶስተኛ፤ መስቀሱ የሚመጣውን ፍርድ ወደ እሁን ያዛወረ ነው። መስቀሱ ከፍርድ ማምለጫ አይደለም፤ ምክንያቱም ራሱ ፍርድ ነው። አራተኛ፤ ፍርድ ዛሬም በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ነው። ጌታችን በምድር ላይ በነበረበት ጊዜ፤ ሁለት ጊዜ በንዴት፤ በቤተ መቅደስ የሚገኙትን ከብቶች አስወጥቷል፤ እነዲሁም የገንዘብ ዘርዛሪዎችን ጠረጴዛ ገለባብጧል። ምንም እንኳን፤ ጌታችን ሰዎችን ባይመታም፤ በቤተ መቅደስ (የቤተ ክርስቲያን ዐይነት ነው) ውስጥ ተናዶ ነበር። በመሆኑም ፍርድ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ነው፤ ልታመልጡትም አትችሉም።

ለመጠቀሱ፤ የነጠላት ኃይል ተደምስሷል። በእግዚአብሔር ፍርድ እና በመስቀሉ መገለጥ፤ (1) ራሳችሁን ወደ ማወቅ መጥታችኋል፤ (2) ተቀጥታችኋል። ቅጣትን እንደ ተራ ነገር መቁጠር አንድ ሰው የሚሰራው ትልቅ ስህተት ነው። ሆኖም እግዚአብሔር ደህንነትን የሚያከናውነው እናንተ እና እኔ የቅጣትን ብርሃን ሰናውቅ ነው። የእግዚአብሔር ብርሃን ቅጣትን ይክተላል። አምላካችን ሊፈራ ይገባዋል። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ባሉ አገልጋዮች ወቀላ እና ፍርድ ብርሃንን እንድታዩ ትደረጋላችሁ፤ ወይም በአካላዊ ቅጣት ትሰቃያላችሁ፤ በዚህም ከቀን ወደ ቀን የበለጠ ክርስቶስን ትመስላላችሁ፤ እንዲሁም በበለጠ ታከብሩታላችሁ።

የእግዚአብሔርን ፍርዶች መጠበቅ እንድንችል፤ ጌታ መሰረታዊ ፍርድን ለሁላችንም ያምጣ።

የምዕራፉ ፍሬ ሐሳቦች

- በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ብቻ ሳይሆን፤ በቤተ ክርስቲያን በኩልም ይፈርዳል።
- ፍርድ በእግዚአብሔር እጅ ብቻ የሚገኝ አይደለም፤ በቤተ ክርስቲያን እጅ ውስጥም ይገኛል።
- በቤተ ክርስቲያን ያሉት ሰዎች ማየት ሊሳናቸው፤ የእግዚአብሔር ብርሃን ታበራሰች፤ ትፈርዳላችም።
- የቤተ ክርስቲያን ፍርድ ካለን ቦታ ጋር ወይም ሥልጣን ጋር የሚያያዝ አይደለም። ከዚያ ይልቅ ንስሐንና ንዝንን ለማምጣት የሚደረግ ነው።
- ብርሃን በውስጡ እስከሚያበራ ድረስ፤ ቤተ ክርስቲያን መፍረድ አትችልም።
- እግዚአብሔር የእርሱ ብርሃን ያሰባትን ቤተ ክርስቲያን ያከብራታል።
- ማንም ቤተ ክርስቲያንን የማይሰማ ከሆነ፤ ከማያምኑት እንደ አንዱ ይቆጠር።
- ጌታ እያለሰ ቤተ ክርስቲያን እንድትፈርድ ሲያምናት የቻለው፤ መንፈስ ቅዱስን በምድር ላይ በሚሰራው ሥራ ስላመነ ነው።
- ፍቅር የእግዚአብሔር አዎንታዊ ጥንካሬ ነው፤ ትዕግስት የእግዚአብሔር የመጠበቅ ጥንካሬ ነው፤ ንዴት ግን የእርሱ የመደምሰስ ጥንካሬ ነው።
- የእግዚአብሔር ክብር ሲዋረድ፤ በእርሱ ፍርድ እርሱን ልንባርከው ይገባል።
- የሰው ስሜት ይቀድማል ወይም የእግዚአብሔር ክብር ይቀድማል።
- እግዚአብሔር ክብሩን የማስጠበቁን ንገራነት ለቤተ ክርስቲያን አምኖ ሰጥቷታል።
- መስቀሉ የሚመጣውን ፍርድ ወደ እሁን ያዛወረ ነው።
- ፍርድ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ነው፤ ልታመልጡትም አትችሉም።
- እግዚአብሔር ደህንነትን የሚያከናውነው እናንተ እና እኔ የቅጣትን ብርሃን ሰናውቅ ነው።